

credibile, si tunc de plena et integra perceptione veterum fuisset expressum, quod Apostolica Sedes pariter et similiter novalium decimas in tam grave parochialium Ecclesiarum dispendium indulgisset, quodque ratione talis indulti sive impetrari iam, sive impetrandi deinceps, non possit ulterius in novalibus, quae amodo tunc, vendicari, acquiri, vel percipi plusquam medietas decimarum ipsorum, etiamsi amplius in veteribus habeatur: cum non sit dicendum asperum, sed pium potius, et benignum si super decimis futurorum novalium, imo parochialium ecclesiarum gravamini, quod ex distensione indulti huiusmodi posset accidere, taliter obvietur: religiosos tamen Cisterciens. et Carthusiens. ordinum statuto et declaratione huiusmodi, quantum ad hos duos articulos, videlicet de medietate decimarum novalium comprehendere nolumus vel astringi: ubi autem per huiusmodi decimarum concessionem parochiales Ecclesiae adeo gravari contingit, quod earum rectores de ipsarum redditibus congrue sustentari, et commode iura episcopalia exhibere non possunt, provideatur et ordinetur taliter, quod eisdem rectoribus tantum de illarum relinquatur proventus, quod exinde competentem sustentationem habere, ac episcopalia iura solvere valeant, aliaque debita onera supportare. Sane quamvis forte a religiosis exemptis et aliis fiant infeudationes de decimis de tentis a laicis, et iidem laici, quod illas ab ipsis religiosis in feudum teneant, recognoscant, non tamen licet religiosis eisdem post talem infeudationem vel recognitionem sic de facto praesumptam, huiusmodi decimas de manu laicorum ipsorum acquirere, vel recipere, absque dioecesanorum episcoporum assensu. Illas autem decimas intelligimus posse taliter a religiosis de manu laicorum recipi vel acquiri, quae ante Lateranense concilium ipsis laicis in feudum perpetuo fuere concessae. Caeterum iidem religiosi tam exempti, quam non exempti, de ter-

ris et possessionibus acquisitis hactenus, et amodo acquirendis decimas integre persolvant illis Ecclesiis, quibus eadem possessiones et terrae prius fuerant decimales, nisi super hoc speciali iure vel privilegio sint muniti, nec pro eo quod forte in aliquibus parochiis omnes maiores decimas, seu partem illarum acquirunt de manibus laicorum, possunt pro eadem, vel simili portione, si de novo postmodum fiant novalia in eisdem, petere, vel percipere novalium decimas eorundem, nisi alia rationabilis, per quam hoc facere valeant, causa subsit.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum constitutionum, prohibitionis et declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Laterani decimo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 23 martii 1256, pontif. anno II.

XXVII.

Quinam conservatores eligi debeant, et quae ab ipsis in eorum officii administratione servanda sint (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Quinam in conservatores eligendi. — Quaedam eorum munia. — Qui vero habere debeant conservatorem. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quia de conservatoribus, quos plerumque Apostolica Sedes ex consueta benignitate concedit, et ipsorum potestate ac processibus plurima referuntur aequitati et modestiae non amica, circa quae festinum Apostolicae providentiae consilium convenit adhiberi, dignum du-

(1) Ex Regest. Vatic.

Decimae per
religiosos sol-
vendae.

Clausula

Ordines ab his
1220 exempti.

De infeudatio-
nibus laicorum

ximus super his attenta sollicitudine cogitare, ac ad arcendum pro communi commodo et quiete talium immoderantias et excessus opportuna remedia invenire. Statuimus itaque de fratrum nostrorum consilio, quod deinceps soli episcopi, abbates et canonici cathedralium Ecclesiarum, maxime hi, qui sunt in ipsis Ecclesiis dignitatibus praediti, et nullae aliae personae ecclesiasticae conservatores existant. Quodque ulterius inter aliquos reciproca non interveniat conservatio, nec ulli sibi mutuo praesidium conservationis impendant, ita quod nullus deputati sibi conservatoris esse valeat conservator; et cum huiusmodi conservatores a manifestis solum iniuriis et violentiis eos, ad quorum tuitionem deputati sunt, possint defendere, nec ad alia, quae iudicalem indaginem exigunt, suam valeant extendere potestatem, discernimus, quod si de aliis quam manifestis scienter se intromiserint, potestatem vel iurisdictionem aliquam exercendo, eo ipso per unum annum ab officio sint suspensi. Pars autem, quae id procuraverit, expensas alteri propter hoc factas restituere teneatur. Statuimus insuper, quod nulla ecclesiastica, saecularisve persona, exceptis regibus et reginis quantum ad regna sua, qui sicut dignitatis altitudine praeminent, sic praerogativa gratiae ipsos convenit anteferri, conservatorem habeat, qui sub sua iurisdictione, vel de ipsius dominio et districtu ecclesiastico vel temporali consistat. Si vero aliqui tales habentur, tam ipsi, quam omnes alii conservatores a quibuscumque deputati personis, nisi sint episcopi vel abbates, aut Ecclesiarum cathedralium canonici, sint et habeantur, elapso anno, penitus revocati, ita quod ex tunc de huiusmodi conservatione nullatenus se intromittere valeant, nec ullam super hoc habeant, vel retineant potestatem.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Bull. Rom. Vol. III.

80

Datum Laterani decimo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die annoque eodem.

XXVIII.

Fratres ordinis Servorum Beatae Mariae, eorumque bona sub Apostolicae Sedis protectione recipiuntur, cum paupertatis voti professione (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Fratres huius ordinis cum bonis omnibus sub tutela Sedis Apostolicae suscipiuntur. — Eorum regulae robor adicitur apostolicum. — Votum paupertatis ab ipsis emissum.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis priori et fratribus Beatae Mariae de Monte Senario, Servis Sanctae Mariae vulgari-ter nuncupatis, ordinis Sancti Augustini Florentini, dioecesis, salutem et apostolicam benedictionem.

Deo grata, et hominibus placita sacra vestra religio nos inducit, ut vos qui, huius mundi abnegatis illecebris, perpetuo cupitis Domino sub regulari observantia famulari, favore prosequamur benevolo, vestrisque petitionibus, in quantum digne possumus, annuamus. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras, et locum, in quo divino vacatis obsequio, cum omnibus bonis quae in praesentiarum rationabiliter possidet, seu in futurum praestante Domino iustis modis poterit adipisci, ad instar felicitatis recordationis Innocentii Papae, praedecessoris nostri, sub beati Petri protectione suscipimus, atque nostra. Ad haec cum quaedam statuta regularia salubria et honesta per vos, ut asseritis, in loco praedicto edita, bonae memoriae A... Florentinus episcopus vobis auctoritate ordinaria concesserit, sub beati Augustini

(1) Ex Regest. Vatic.

Quinam in con-
servatores eli-
gendi

Quaedam eo-
rum munia.

Qui vero ha-
bere debeant
conservatorem.

Clausulae.

Exordium

Fratres huius
ordinis cum bo-
nis omnibus sub
tutela Sedis A-
postolicae sus-
cipiuntur.

Eorum regulae
robor adicitur
apostolicum.

regula perpetuis temporibus observanda; ipsaque bonae memoriae Raynerius Sanctae Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis, tunc in partibus illis legationis fungens, officio confirmavit, prout in litteris inde confectis plenius continetur; nos quod tam a vobis, quam ab ipsis episcopo et cardinale factum est super his provide ratum habentes et gratum, illud auctoritate apostolica confirmamus, et praesentis scripti privilegio communi- mus. Litterarum ipsarum tenorem inseri facientes praesentibus ad cauthelam, qui talis est: In Dei nomine. Amen. Millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto, nonis octobris, indictione decima. Feliciter praesenti scriptura clarescat, quod coadunati frater Filiolus prior ecclesiae Sanctae Mariae de Monte Senario, et fratres eiusdem loci, qui Servi Sanctae Mariae vocantur, et infrascripti fratres apud locum eorum situm prope civitatem Florentinam in loco dicto Casagio, scilicet frater Alexius, frater Ricoverus, frater Benignus, frater Vigore, frater Bonaventura, frater Rogerius, frater Ioannes, frater Clemente, frater Bartholus, frater Albertinus, frater Nicolaus, frater Aegidius, frater Cambius, frater Matthaeus, frater Bonaventura, frater Ildebrandinus, frater Benedictus, frater Iacobus, et frater Mainetus, omnes et singuli ad honorem Dei omnipotentis, et Domini nostri Iesu Christi Filii eius, et ad honorem sanctae atque intemeratae Dei Genetricis Mariae, omniumque sanctorum et sanctarum Dei, et reverentiam sacrosanctae Romanae Ecclesiae de consensu et parabola, atque licentia praedicti eorum prioris et rectoris, et ipse prior cum consensu et voluntate et licentia, atque parabola praedictorum fratrum, libera et spontanea voluntate, promiserunt et voverunt Deo omnipotenti et Beatae Mariae, quod nullo tempore per se, vel priorem, seu custodem ipsorum, vel fratrem, vel syndicum seu procuratorem, vel quamcumque aliam personam aliqua immobilia quaecumque

fuerint vel sint, possidebunt, vel possidere pro se facient, vel quasi possidere, vel dominium, vel quasi dominium habebunt vel retinebunt per se, vel aliquem alium, quod ad ipsum ordinem pertineat, vel pertinere videatur; sed si forte contigerit, quod aliquis quocumque modo ad eorum capitulum vel collegium, vel ad procuratorem seu syndicum ipsorum, vel ad aliquam aliam personam pro ipsis fratribus voluerit, seu disposerit aliqua immobilia conferre, seu transferre, quod dominium seu possessionem, vel quasi ad ipsos fratres, ut supra dictum est, vel ad capitulum seu collegium ipsorum, vel ad aliquem eorum pervenire non possit; sed illud tale vel talia, quod vel quae conferentur, sit et sint incontinenti et immediate domini Papae, et Ecclesiae sacrosanctae Romanae; ita tamen, quod dominus episcopus, in cuius episcopatu situm esset vel sita, quod vel quae conferentur omnem habeat et plenam iurisdictionem, et ipsius sint fructus et obventiones omnes in ipsis collatis, et ex eis et de eis possit praedictus episcopus disponere et distribuere, atque facere pro salute et remedio animae conferentis, et eleemosyna facienda circa fratres ordinis praelibati seu conventus, tantummodo necessitatis tempore, prout melius eidem visum fuerit; et contra hanc promissionem et votum nihil fieri possit, vel in eius fraudem, vel privilegium aliquod impetrari, vel aliquas litteras a domino Papa, quod praedicta possit infringere vel immutare, sed per omnia saecula saeculorum observari illibata debeant, et teneri. Et si contra praedicta, vel aliquod praedictorum aliquis de supradictis fratribus, seu aliqui, vel de eis, qui dictam religionem vel fraternitatem aut collegium intraverit, fuerit vel fuerint, quod Dei omnipotentis et Domini nostri Iesu Christi, et Beatae Mariae semper Virginis, et omnium sanctorum et sanctarum Dei maledictionem incurrat, et cum pessimo Iuda Scariotes

Votum pauper-
tatis ab ipsis
omissum

suam habeat portionem. Insuper praedictis prior, et fratres omnes et singuli omnia et singula suprascripta promiserunt ad invicem facere observare et adimplere, et mihi infrascripto notario recipienti pro dicto capitulo et universitate renunciaverunt in omnibus et singulis supradictis decretalibus et decretis, et omni iuri canonum et legum auxilio, quibus contra praedictam se iuvare possent. Acta sunt haec apud ecclesiam praedictorum fratrum sitam prope civitatem Florentinam in loco dicto Casagio; praesentibus testibus Arigo Baldonii de Anguillaria, et Rugero filio Romae de Antilla, et Rustichino filio Gerardi de populo Sancti Felicis in Plaza, et Bonfantino filio Iacobi de Yse. Ego Manfredus, quondam Gerardi, iudex atque notarius praedictis interfui, ideoque publice scripsi rogatus.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Laterani decimo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die annoque eodem.

XXIX.

Unio diversarum congregationum Eremitarum sub denominatione fratrum Eremitarum Sancti Augustini, deque huius ordinis regula ac uniformis habitus delatione.

SUMMARIUM

Prooemium. — 1. Unus ex diversis familiis constitutus ordo. — 2. Nuncii pro huiusmodi unione Romam accersiti: — 3. Eorumque votum et petitio. — 4. Unicus eligendus prior generalis. — 5. Baculi et ferulae eisdem sublatae. — 6. Quae omnia a Pontifice confirmantur. — 7. Quae omnia a Pontifice confirmantur. — 8. Habitus uniformis. — 9. Caeterae domus huic unioni debeant parere.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Lanfranco generali, provincialibus, et prioribus ac universis fratribus ordinis Ere-

mitarum Sancti Augustini, tam praesentibus quam futuris, salutem et apostolicam benedictionem.

Licet Ecclesiae catholicae integritatem corporis sui sincera membrorum diversitas subministret, et circumamictus species multiplicibus in ea varietatibus decoretur, nihil tamen in ipsa exprimit contrarietatis in continuum, in qua consensus nutrit inextimabilis concordia charitatis, et individuam fovet universitatis conformitas fideique simplicitas unitatem. Verum circa aedificationis fabricam, quae in Templum sanctum in Domino, operariorum eius studio moliente, succrescit, credimus assidue providendum, ut in varietatibus partium, quae ad decorem structurae dominicae adhibentur, sic appareat distincta diversitas, ut non sit confusio indiscreta, nec alterius forma importuna consimilitudine speciem praetendat alterius, sed singula quaeque certum proprii modi ordinem sortiantur.

§ 1. Hac sane consideratione commo- niti, cum consona in vobis Eremitarum appellatio, et parum diversa professio, disparibus titulis, et in aliquibus dissimili habitu schemate discreparet, cogitavimus sponsae Christi, in cuius veste pia sacrae religionis depinxit institutio, coetus vestri convenire decori, si religiosae militiae vestrae castra, quae sub uno vocabulo non magna disciplinae distantia secernebat, sub communi capite indifferenti, incorporationis foedere iungerentur, et ex pluribus cuneis acies una consurgeret fortior, ad hostiles spiritualis nequitiae impetus conterendos.

§ 2. Propterea dudum a nobis mandatum apostolicum emanavit, ut de singulis domibus vestris, quarum quaedam S. Guillelmi, quaedam Sancti Augustini ordinum, nonnullae autem fratris Ioannis Doni, aliquae vero de Fabali, aliae vero de Britinis censebantur, et apud homines ambiguis interdum nuncupationibus vacillabant, duo fratres cum pleno mandato

Prooemium

Unus ex diversis familiis constitutus ordo.

Nuncii pro huiusmodi unione Romam accersiti.

ad nostram mitterentur praesentiam, quod nostra circa vos salubriter ordinaret dispositio recepturi.

§ 3. Cumque fra res huiusmodi ad Sedem Apostolicam accessissent, coram dilecto filio nostro R. S. Angeli diacono cardinale, quem negotio unionis vestrae perficiendo deputavimus vice nostra, sufficientia ad id exhibuere mandata, et in generali capitulo vestro in Urbe celebriter congregato, nomine omnium, a quibus fuerant destinati, et de communi capitulo eiusdem assensu, vos et domos vestras in unam ordinis observantiam, et vivendi formulam uniformem redigi, unumque ex eis ovile fieri, generalis prioris praesidentia gubernandum, unanimiter consenserunt, petentes ut per gratiam unionis et conformitatis huiusmodi, eis iuxta conceptum votum paupertatis spontaneae, perpetua possessionum terrestrium abdicatio remaneret, et ipsis baculos vel ferulas deferendi imposita necessitas tolleretur, collata in cardinalem eundem providendi vobis ea vice de generali priore totius ordinis nihilominus potestate.

§ 4. Porro idem cardinalis, nostri auctoritate mandati vivo ad eum sermone directi, necnon et concordii eorundem fratrum, ac praedicti capitulo consensione suffultus, universas domos et congregationes vestras, in unam ordinis Eremitarum Sancti Augustini professionem et regularem observantiam perpetuo cunctavit, sub generalis cura prioris, canonice instituendi pro tempore, prae aliis provincialibus, necnon et conventibus singularum domorum a prioribus regulariter gubernandas.

§ 5. Et ut novam ovilis dominici unionem universalis capitis unitas consummaret, te, dilecte fili frater Lanfrance, in generalem ordinis eiusdem priorem et patrem, Spiritus Sancti gratia invocata, praefecit, ac etiam prout a nobis specialiter in mandatis acceperat, confirmavit:

§ 6. Vos universos, et successores vestros a baculis vel ferulis deportandis,

et quod non cogamini ad recipiendas possessiones aliquas vel habendas decernens perpetuo liberos et exemptos.

§ 7. Nos igitur praefati cardinalis processum convenientem cum voluntatis vestrae proposito approbantes, praemissa omnia grata habemus et rata, ipsaque auctoritate apostolica confirmamus, et praesentis scripti patrocinio communitur.

§ 8. Insuper autem, personas et domos vestras, sub beatorum Petri et Pauli protectione suscipientes et nostra, praesentium auctoritate statuimus, ut vos, filii priores et fratres, in professione praedicti ordinis in praefato generali capitulo ordinata (quo quidem ordine vos perpetuo censi volumus, vobiscum super diversarum professionum aut observationum debito, quas antea feceratis, in praedictis, vel aliis ordinibus dispensantes), sub devota generalis prioris, quem nunc vobis divina ordinatio praetulit, eiusque successorum obedientia perpetuo virtutum Domino servientes, nigris dumtaxat, et nullis aliis alterius coloris cucullis, ut uniformis amictus, normam eiusdem in vobis professionis ostendat, utamini de caetero universi.

§ 9. Et ut haec sancta unio, quam perpetuae pacis tranquillitate gaudere volumus, omnibus integritatis suae perfecta partibus, stabilis perseveret; decernimus, ut omnes domus ordinum superscriptorum, quorum fratres, iuxta mandati nostri formam, ad nostram praesentiam non venerunt, ipsi unioni tamquam corpori membra, absque diffugio ullius exceptionis, inhaereant, et ad observationem praedictorum omnium teneantur. Alioquin sententiam, quam tu, dilecte fili prior generalis, et successores tui rite tuleritis in rebelles, ratam habebimus, et faciemus. auctore Domino, usque adsatis factionem condignam, appellatione remota, inviolabiliter observari. Nulli ergo etc.

Datum Lateran. quarto nonas maii, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 4 maii 1256, pontif. anno II.

Baculi et ferulae eiusdem sublatae.

Quae omnia a Pontifice confirmantur.

Habitus uniformis

Caeterae domus huic unioni debeant parere.

XXX.

Civibus Wormatiensibus conceditur, ut trahi extra civitatem ad iudicium nequeant inviti (1).

SUMMARIUM

Privilegium. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis civibus Wormatiensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Apostolicae Sedis benignitas sincere obsequentium vota fidelium favore benevolo prosequi consuevit, et illorum personas, quas in sua devotione promptas invenit et ferventes, quibusdam titulis decentius decorare.

Ut igitur ex devotione, quam ad nos et Romanam Ecclesiam habere noscimini, sentiatis vobis favorem apostolicum accrevisse, vestris precibus inclinati, quod auctoritate litterarum Sedis Apostolicae, quae de hac indulgentia plenam et expressam de verbo ad verbum non fecerint mentionem, trahi extra civitatem Wormatiensem ad iudicium nequeatis inviti, quamdiu parati fueritis coram vestro ordinario de vobis conquerentibus stare iuri, auctoritate vobis praesentium indulgemus; eadem auctoritate nihilominus decernentes, ut si aliquid contra huiusmodi concessionis nostrae tenorem, a quoquam extiterit propria temeritate praesumptum, sit irritum et inane; et si forte aliquae (2) in vos hac occasione prolatae fuerint, nullum robur obtineant firmitatis, mandato Apost. Sedis semper salvo.

Nulli ergo omnino etc.

Datum Anagninae decimotertio kalendas iunii, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 20 maii 1256, pontif. anno II.

(1) In Codicillo Diplomati. ad Chronic. Wormatiens. edidit Ludewig. Reliqu. mss., tom. II, pag. 229 (2) Deest aliquid.

XXXI.

Concessio exemptionum archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe a tallis et collectis (1).

SUMMARIUM

Exemptionis concessio. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis magistro et fratribus hospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia de Urbe, salutem et apostolicam benedictionem.

Ut eo libentius pauperum hospitalis vestri consuetis obsequiis insistatis, quo maiorem ab Apostolica Sede fueritis charitatis intuitu favorem et gratiam consequuti; vobis auctoritate praesentium indulgemus, ut quascumque tallias vel collectas, aut exactiones alias vobis a quibuslibet, vel domibus vobis pleno iure subiectis impositas, vel etiam imponendas in pecunia numerata, vel rebus aliis, nulli teneamini exhibere, absque speciali mandato Sedis eiusdem faciente plenam et expressam de hac indulgentia mentionem: districtius inhibentes, ne quis a vobis vel eisdem domibus tallias huiusmodi, vel collectas seu exactiones extorquere praesumat; ac decernentes etiam excommunicationis, suspensionis et interdicti sententias, si quas in vos, vel aliquem vestrum occasione huiusmodi contra praesentis indulgentiae tenorem promulgari contigerit, irritas et inanes.

Nulli ergo omnino etc.

Datum Anagninae idibus iunii, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 13 iunii 1256, pontif. anno II.

XXXII.

Confirmatio unionis congreg. ordinis Camaldulensi sub regimine prioris eiusdem eremi (2).

SUMMARIUM

Exordium. — Interdicitur ne eremi Camaldulensi ordini subiecti ab eo distrahantur.

(1) Ex Archiv. Vatic. (2) Ibidem.

Eorumque votum et petitio.

Unicus eligendus prior generalis

Privilegium

Clausulae.

Exemptionis concessio.

Clausulae.

— Eidem confirmatur monasterium de Urano. — Omnia monasteria priori Camaldulensi subiiciuntur. — Privilegia nonnulla conceduntur. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis priori Camaldulen., eiusque fratribus tam praesentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

Officii nostri nos admonet et invitat auctoritas pro Ecclesiarum statu satagere, et earum quieti ac tranquillitati salubriter auxiliante Domino providere. Dignum namque, et honestati conveniens esse dignoscitur, ut qui ad earum regimen Domino disponente assumpti sumus, eas et a pravorum hominum incursibus tueamur, et beati Petri atque Apostolicae Sedis patrocinio muniamus. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris iustis postulationibus clementer annuimus, et felicis memoriae Paschalis, Eugenii, Anastasii, Adriani, Alexandri, Clementis, Innocentii, Gregorii et Innocentii quarti praedecessorum nostrorum, Romanorum Pontificum, vestigiis inhaerentes, praecipimus, et praesentis decreti auctoritate sancimus, ne cuiquam omnino personae clerico, monacho, laico cuiuscumque ordinis aut dignitatis, praesentibus aut futuris temporibus, liceat congregationes illas, et loca illa, quae Camaldulen. eremi, sive coenobii disciplinam et ordinem susceperunt, aut sunt in posterum suscepturae, quaeque hodie sub illius regimine continentur, ab eius ullo modo subiectione et unitate dividere. Quae videlicet loca et congregationes conservandae unitatis gratia singularibus visa sunt vocabulis annotanda: in episcopatu Aretin. Ecclesia videlicet Sancti Donati, quae etc. (Reliqua leguntur infra in constitutione XLIV, pag. 657 huiusce Pontificis, incipien. Officii nostri etc.)

Exordium.

Eidem confirmatur monasterium de Urano.

Urano vobis et conventui vestro, salvo iure Ravennatis Ecclesiae, auctoritate apostolica confirmamus. Haec igitur omnia cum omnibus ad ipsa monasteria vel ecclesias pertinentibus statuimus, et Apostolicae Sedis auctoritate sancimus tamquam corpus unum sub uno capite, idest sub priore Camaldulen. eremi, temporibus perpetuis permanere, et illius disciplinae observatione persistere, sub illo inquam priore, qui ab ipsius congregationis abbatibus, prioribus et eremitis regulariter fuerit electus. Porro congregationem ipsam ita sub Apostolicae Sedis tutela perpetuo conservandam, decernimus, ut nulli episcoporum facultas sit Ecclesiis, quae a vestrae congregationis fratribus gubernantur, divinum officium interdicere, vel aliquam ex iis ecclesiis seu monasteriis, absque prioris conniventia vel Apostolicae Sedis licentia, excommunicare. Fratribus autem ipsis licentia sit a quo maluerint catholico episcopo consecrationum et ordinationum sacramenta suscipere. Praeterea in communi civitatis seu parochiae, officio interdicto, clausis ianuis, et non admissis dioecesanis Ecclesiarum vestrarum, monachi nequaquam prohibeantur divina officia celebrare. Hoc etiam adiacentes, ut nemini fratrum vestrae congregationis post factam professionem, absque prioris et rationabili fratrum licentia, sit egrediendi facultas. Si vero exire praesumpserit, et secundo, tertiove commonitus redire contempserit, quousque congrue satisfecerit, ipsum excommunicationis sententiae subiugamus. Quicumque vero pro obsequio servorum Dei in eremo Camaldulen. degentium ad aliquas partes porrexerint tam in eundo, quam redeundo a nullo penitus molestentur. Statuimus insuper, ut decimas laborum vestrorum nullus a vobis exigere, vel extorquere praesumat, sed distribuendi eas hospitalibus vestris in usus pauperum, secundum antiquam consuetudinem vestram, liberam habeatis auctoritate apostolica facultatem. Indulgemus etiam vobis

Omnia monasteria priori Camaldulensi subiiciuntur.

Privilegia nonnulla conceduntur.

ut in conventus vestri praelatis instituendis et amovendis, sicut hactenus dicitur, ab antecessoribus vestris obtentum, liceat et vobis, sine contradictione qualibet, observare. Libertates praeterea et immunitates, necnon antiquas et rationabiles consuetudines monasteriis vestris concessas et hactenus observatas ratas habemus, et eas futuris temporibus illibatas manere sancimus.

Clausulae.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat praefata monasteria seu Ecclesias temere perturbare, aut earum possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere, aut quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integre conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicae auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, saecularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore et Sanguine Dei ac Domini Redemptoris Nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae subiaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua iura servantibus sit pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Datum Anagninae per manum magistri Iordani domini Papae subdiaconi et notarii, decimo septimo kalendas iulii, indictione decimaquarta, incarnationis dominicae anno millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto, pontificatus vero D. Alexandri Papae quarti anno secundo.

Dat. die 15 iunii 1286, pontif. anno II.

XXXIII.

Prohibitio eligendi vel nominandi Conradum natum quondam Conradi filii Friderici olim imperatoris, in regem Romanorum.

SUMMARIUM

Exordium a communionem boni malique Ecclesiae Moguntinae cum Romana petendum. — 1. Quanto adhibenda diligentia in electione regis Romanorum. — Qui sit caeteris praefendus. — 2. Damna Ecclesiae a Friderico, eiusque affinibus illata commemorat. — 3. Quare excludendus Conradus eius nepos. — 4. Imo, quominus eligatur, prohibetur. — 5. Poenae contra mandato huic pontificio inobedientes.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri archiepiscopo Moguntino, salutem et apostolicam benedictionem.

Firma profecto consistit domus, quae solidis est fulcita columnis, et Ecclesia tunc multo stabilitur robore, cum praelatorum virtute ac constantia communitur; inter quos quia honore ac potentia eminere dignosceris, conveniens est et debitum, ut favorabilius et vehementius eidem assistas Ecclesiae, ac a te ipsa in opportunitatibus praesidia sentiat potiora. Quia si eius augetur status et optatis proficit incrementis, una tu cum ea suorum profectuum participatione concrevis. Et si, quod absit, aliquibus molestaretur adversis, et sinistris pungeretur eventibus, suae te molestiae minime praeterirent, sed simul cum ipsa gustares suarum amaritudinem punctionum. Imo sicut locum in ea obtines magis conspicuum et excelsum, sic plus te laetificaret prosperitas, et tribulatio conturbaret; nec ipsa quae plurimum in tuis congaudet commodis, de tuis posset adversitatibus graviter non dolere. Quanto autem affectu te ad alios Alemaniae praelatos Romana semper prosecuta fuerit Ecclesia, quantisque circa vos et ipsas Ecclesias studuerit assidue magnificare ac praeservare favoribus, clare liquet: cum nunquam in

Exordium a communionem boni malique Ecclesiae Moguntinae cum Romana petendum.

beneficiis et gratiis circa vos ipsas Ecclesias defecerit suae irriguum largitatis, nec usquam vobis in necessitatibus, ipsius defuerint auxilia; quae vestri tamquam proprii zelatrix honoris, indefesse curavit, quoties oportuit vestris adesse negotiis, sicut promotrix sollicita et adiutrix per omnia studiosa. Nec immerito, cum in suis agendis vos inter caeteros cooperatores promptos repererit et praecipuos senserit adiutores. Propter quod decet et expedit, ut attente pro ipsius vigiletis honore, quae vestris diligenter intendere utilitatibus non desistit.

Quanto adhibenda diligentia in electione regis Romanorum.

§ 1. Sane intelleximus, quod instat tempus electionis celebrandae de rege in imperatorem postmodum promovendo: super quo tanto propensior adhibenda est diligentia et cautela, quanto altius et difficilius est negotium, quod geritur in hac parte, quantoque res, si aliqua in ea interveniret negligentia, seu improvidentia vel desidia, deteriore posset habere effectum et exitum noxiosem. Unde hic vehementer vigilandum est, hic perspicaciter intueendum, hic considerandum prudenter, hic mature deliberandum, hic provide praecavendum, hic aperiendi sunt oculi, hic habendae sunt aures intentae, hic mens debet esse non rudis et torpida, sed diligens, pervigil et consulta, ubi de advocato Ecclesiae agitur, de ipsius defensore tractatur, ne pro advocato impugnator, et pro defensore assumatur vel eligatur offensus. Quare undique summae cogitationis praefenda est acies et circumquaque districta explorandum indagine, ut talis (cooperante Domino) reperiat et eligatur, qui fidelis et devotus existat, et de prosapia processerit devotorum, ac idoneus et sufficiens merito reputetur ad obtinendum tanti honoris culmen et imperii regimen exercendum.

Quae sit caetera tractanda.

Quae sit caetera tractanda.

§ 2. Qualiter autem quondam Fridericus olim Romanorum imperator, et sui progenitores et posteri erga matrem Ecclesiam se gesserint, et qualem ei re-

tributionem pro beneficiis ab ipsa perceptis impenderint, patens est et cognitum toti orbi. Quoniam hi aliorum persecutorum excedentes tyrannidem, gravius eam affecerunt iniuriis, et oppressionibus durioribus afflixerunt, et velut in caedem et exterminium eius tendentes, furoris arcum et feritatis gladium acuentes, diris illam ubilibet tribulavere flagellis, et usque ad interiora, profundis illatis vulneribus, sauciarunt. Nam in hoc pravo genere, patrum in filios cum sanguine derivata malitia, sicut carnis propagatione, sic imitatione operum nati genitoribus successerunt. Ex quo liquido perpendi potest et conici, si ex ipso aliqua posteritatis reliquiae remanserunt, quid sperandum sit in futurum de illis, quid in posterum expectandum. Vita namque ac gesta praedecessorum perversa, iniquitatem praenunciant successoris. Nec horribilis et scelesti illorum memoria, quidquam boni de ipsorum posteritate credere vel sperare permittit. De colubro quidem egreditur regulus et arbor mala noxios fructus profert, pravumque principium numquam bonum pollicetur effectum.

§ 3. Et ideo de Conrado puer, nato quondam Conradi, praedicti Friderici filii, est praecavendum omnino, ne ullo modo intendatur ad eum, nec nominetur ad hoc, nec aliquatenus eligatur: maxime cum propter infantiam, nimiumque defectum aetatis sit ad ista prorsus inhabilis ac ineligibilis penitus puer ipse, nec ius, quod ex electione provenire vel consurgere consuevit, sibi posset competere, nec in sua cadere vel retineri persona; cum propter puerilem aetatem, quae discretionem caret, et legitimum consensum vel dissensum non habet, electioni, si de ipso fieret, consentire non posset, nec ipsius consensus aliquam haberet efficaciam vel vigorem. Et ex eo etiam idem puer in regem eligi vel nominari non debet, quia cum per electionem huiusmodi de advocato vel defensore idoneo debeat Ecclesiae provideri, et ipse

Quare excludendus Conradus eius nepos.

puer sit omnino ineptus et inutilis ad talis defensionis officium seu ministerium exequendum, oporteret eandem Ecclesiam, si contingeret eligi dictum puerum, manere diutius, non absque gravibus fortis dispendiis, defensionis commodo destitutam. Nec per hoc etiam consuleretur amplo et spaciose regno Theutonico de rege, vel rectore condigno, cum male possit alios regere, qui non novit gubernare seipsum; nec bene, vel digne aliorum gubernaculo praesesse valeat, qui regimine ducitur alieno, et cui, propter tot patentes defectus, necessaria est alterius custodia et tutela. Propter quod regnum ipsum, longo tempore, non sine multo discrimine, sub opportuni regiminis expectatione langueret.

Imo, quomodo eligatur, prohibetur.

§ 4. Ideoque fraternitatem tuam monemus, rogamus et hortamur attente, ac per apostolica tibi scripta in virtute sanctae obedientiae, sub debito fidelitatis, quo nobis, et Ecclesiae Romanae teneris, ac sub poena excommunicationis, quam ex nunc in te proferimus, districte praecipiendo mandamus, quatenus praefatum Conradum puerum nullatenus in regem eligas, nec nomines, neque consentias in eundem. Ita quod excommunicatus existas, si contra mandatum nostrum facere, vel venire praesumpseris, et eundem Conradum nominaveris vel elegeris, aut in ipsum consenseris, seu opem, vel operam, consilium, auxilium, vel favorem, ut eligatur, impenderis, et etiam si eius electionem non impediveris toto posse, ut si forte ad ipsius electionem vel nominationem processeris, scias te prius excommunicatione ligatum. Alii vero coelectoribus tuis, tam ecclesiasticis quam saecularibus, auctoritate nostra firmiter inibeas, ne ipsum ad hoc nominent vel eligant, nec in eum consentiant, promulgando, eadem auctoritate, in eos excommunicationis sententiam, si contra hanc tuam inhibitionem venire tentaverint, imo nostram: ita quod si eum nominare vel eligere, aut in ipsum consentire pra-

Bull. Rom. Vol. III.

81

sumpserint, noscant se prius excommunicationis vinculo innodatos, ut ex hoc ipso (si de praedicto puerum quicquam in hac parte attentatum fuerit) sit prorsus vacuum, irritum et inane.

§ 5. Mandatum itaque, ac praecceptum super hoc apostolicum sic fideliter, sapienter et efficaciter adimplere studeas, omnem opem et operam adhibeas, ut aliquis fide clarus et devotione sincerus, cui ad id suffragentur merita, eligatur, quod ex iis nos et Romanam Ecclesiam tibi, et Ecclesiae tuae arctius obliges, nosque laetari possimus, id quod in hoc intendimus, tuo solerti studio salubriter provenisse. Ad haec nihilominus in omnes electores, qui memoratum puerum ad hoc nominare, vel eligere, seu in ipsum consentire, aut opem, vel operam, consilium, auxilium, vel favorem, ut eligatur, dare praesumpserint, excommunicationis sententiam promulgamus. Quam per te, antequam ad nominationem vel electionem aliquam procedatur, reliquis tuis coelectoribus praecipimus nunciari. Quod si non feceris, eo ipso te noveris laqueo excommunicationis adstrictum.

Poenae contra mandato hanc pontificio inobedientes.

Datum Anagninae decimo quinto kalendas augusti, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 18 iulii 1256, pontif. anno II.

XXXIV.

Priores et fratres Eremitae ordinis Sancti Willelmi recipiuntur sub protectione Sedis Apostolicae, cum nonnullarum gratiarum largitione (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Ordinem sub protectione suscipit S. A.: — Eiusque eremis bona omnia confirmat. — Nonnulla privilegia concedit, nonnullasque exemptiones. — Nonnulla observanda praescribit. — Alia privilegia. — In spiritualibus subicit episcopo. — Alia privilegia. — De prioris generalis

(1) Ex Regest. Vatic.

electione. — Loci consulit indemnitati, concessasque confirmat libertates. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis priori generali, caeterisque prioribus, et fratribus Heremitis Sancti Willelmi, tam praesentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse praesidium, ne forte cuiuslibet temeritatis incursus, aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit, sacrae religionis infringat. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris iustis postulationibus clementer annuimus, et eremos vestras in quibus divino vacatis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et praesentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuantes, ut ordo eremiticus, qui secundum Deum et beati Benedicti regulam, atque institutionem fratrum Sancti Willelmi in eremis ipsis institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Praeterea quascumque possessiones, quaecumque bona praedictae eremi in praesentiarum iuste et canonice possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis praestante Domino poterunt adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis: loca ipsa, in quibus praefatae eremi sitae sunt cum omnibus pertinentiis: videlicet, cum ecclesiis, decimis, ortis, olivetis, pratis, terris, nemoribus, usuagiis et pascuis, in bosco et plano, in aquis et molendinis, in viis et semitis, et omnibus aliis libertatibus et immunitatibus suis. Sane novalium vestrorum, quae propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hactenus non percepit, sive de vestrorum animalium nutrimentis nullus a vobis decimas

exigere vel extorquere praesumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos liberos et absolutos e saeculo fugientes ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eremis vestris professionem, fas sit sine prioris sui licentia, nisi arctioris religionis obtentu, de eisdem locis discedere; discedentem absque communium litterarum vestrarum cautione nullus audeat retinere: quod si quis forte retinere praesumpserit, licitum vobis sit, in ipsos fratres regularem sententiam promulgare: illud districtius inhibentes, ne terras, seu quodlibet beneficium eremis vestris collatum, liceat alicui personaliter dari, seu alio modo alienari absque consensu totius capituli, vel maioris, aut sanioris partis ipsius; si quae vero donationes vel alienationes aliter quam dictum est factae fuerint, eas irritas esse censemus. Ad haec etiam inhibemus, ne quis frater sub professione eremi vestrae astrictus, sine consensu et licentia prioris et maioris ac sanioris partis capituli vestri pro aliquo fideiubeat, vel ab aliquo pecuniam mutuo accipiat ultra summam vestri capituli providentia constitutam, nisi propter manifestam domorum vestrarum utilitatem: quod si quis forte facere praesumpserit, non teneatur conventus pro his aliquatenus respondere. Licitum praeterea sit vobis in causis propriis, sive civilem sive criminalem contineant quaestionem, fratrum vestrorum testimoniis uti, ne pro defectu testium ius vestrum in aliquo valeat deperire. Insuper auctoritate apostolica inhibemus ne ullus episcopus vel quaelibet alia persona ad synodos vel conventus forenses vos ire, vel iudicio saeculari de vestra propria substantia vel possessionibus vestris subiacere compellat: nec ad domos vestras causa ordines celebrandi, causas tractandi, vel conventus aliquos publicos convocandi venire praesumat, nec regularem prioris vestri electionem impediatur, aut de

In spiritualibus subiecit episcopo.

Alia privilegia.

instituendo, vel removendo, qui pro tempore fuerit, contra statuta ordinis vestri se aliquatenus intromittat. Crisma vero, Oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes fratrum, qui ad ordines fuerint promovendi, a dioecesis suscipietis episcopis, siquidem catholici fuerint, et gratiam et communionem sacrosanctae Romanae Sedis habuerint, et ea vobis voluerint sine pravitate aliqua exhibere; alioquin liceat vobis quemcumque malueritis catholicum adire antistitem, gratiam et communionem Apostolicae Sedis habentem, qui nostra fretus auctoritate, vobis quod postulatis impendat. Prohibemus insuper, ut infra fines parochiarum vestrarum nullus, sine assensu dioecesanorum episcoporum et vestro, capellam seu oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Romanorum Pontificum. Cum autem generale interdictum terrae fuerit, liceat vobis nihilominus in vestris eremitoriis, exclusis excommunicatis et interdictis, divina officia celebrare. Porro si episcopi, vel alii Ecclesiarum rectores in domibus vestris, vel personas inibi constitutas suspensionis, excommunicationis, vel interdicti sententias promulgaverint, vel in mercenarios vestros, pro eo quod decimas, sicut dictum est, non persolvis, sine aliqua occasione eorum, quae ab apostolica benignitate vobis indulta sunt, seu benefactores vestros pro eo, quod aliqua vobis beneficia, vel obsequia ex charitate praestiterint, vel ad laborandum adjuverint in illis diebus, in quibus vos laboratis et alii feriantur, eandem sententiam protulerint, ipsam, tamquam contra Apostolicae Sedis indulta prolatam, decernimus irritandam. Ad haec novas, et indebitas exactiones ab archiepiscopis et episcopis, archidiaconis seu decanis, aliisque omnibus ecclesiasticis, saecularibusve personis a vobis omnino fieri prohibemus. Sepulturam quoque in Ecclesiis vestris liberam esse concedimus, ut eorum devotioni et extremae volun-

tati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati, vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Decimas praeterea, et possessiones ad ius Ecclesiarum vestrarum spectantes, quae a laicis detinentur, redimendi, et legitime liberandi de manibus eorum, et ad Ecclesias, ad quas pertinent, revocandi, libera sit vobis de nostra auctoritate facultas. Obeunte vero generali priore, vel suorum quolibet successorum, nullus ibidem qualibet subreptionis astutia seu violentia praeponeatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum maior pars consilii sanioris, secundum Deum et beati Benedicti regulam et institutionem fratrum Sancti Willelmi, providerint eligendum. Paci quoque et tranquillitati vestrae paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum vestrorum nullus rapinam seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere. Praeterea omnes libertates et immunitates a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus locis vestris concessas, necnon libertates et exemptiones saecularium exactionum a regibus et principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate apostolica confirmamus, et praesentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat praefatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integre conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicae auctoritate, et in Ecclesiis parochialibus dioecesanorum episcoporum canonica iustitia, ac in decimis moderatione concilii generalis. Si qua igitur in futurum ecclesiastica saecularisve persona hanc nostrae consti-

De prioris generalis electione.

Loci consulit indemnitati, concessasque confirmat libertates.

Clausulae.

Ordinem sub protectione sculpti S. A.

Etusque ordinis bona omnia confirmat.

Nonnulla privilegia concessit, nonnullaque exemptiones.

Nonnulla observanda praescribit.

Alia privilegia.

tutionis paginam sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore et Sanguine Dei ac Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae subiaceat ultioni. Cunctis autem eisdem locis sua iura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis invenient. Amen, amen.

Datum Anagninae, per manum magistri Rolandi sanctae Romanae Ecclesiae vicecancellarii, quinto kalendas septembris, indictione decimaquarta, incarnationis dominicae anno millesimo ducesimo quinquagesimo sexto, pontificatus domini Alexandri Papae quarti anno secundo.

Dat. die 28 augusti 1256, pontif. anno II.

XXXV.

Damnatio libri, De Periculis novissimorum temporum nuncupati, nonnulla impia, scandalosa et execrabilia continentis.

SUMMARIUM

Romani Pontificis quo maior potestas, eo maior sollicitudo: — Quoniam omnibus debet Ecclesiis et christifidelibus praesse: — 1. Multaque negotia ad eum deferuntur examinanda. — 2. Daemonis calliditatem exponit zizania semper seminantis. — 4. Librum Guillelmi a S. Amore perniciosum examini se supposuisse ait. — 5. Errores in eo quales. — 6. Damnatur. — 7. Eiusque defensores excommunicantur.

Alexander episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex de summ. apostolatus specula urbi et orb. debita servitate prospiciens, cuius occupatur inu-

meris, et cogitationibus rapitur infinitis, quia eminentior caeteris Sedes eius sollicitudines sibi vehementiores accumulatur, et ipsius auctoritas potior, meditationes ei multiplicat ampliores. Quo enim altius praesidet, eo longius latiusque circumspicit, et quanto plus potest officio, tanto maioris vigilantiae sibi sarcina incumbente plus pensat; quoniam maximae dignitati potissima sollicitudo cohaeret, et altiore honorem onus gravius comitatur, curaque profusior ardentioribus stimulis mentem urget. Unde cum aliis plebium fidelium pastoribus, quibus grex dominicus particulariter est commissus, imminet de suarum Ecclesiarum eminentia vigilantanter ad suas oves attendere, incumbit utique Romano Praesuli, cui est grex ipse generaliter creditus, de sublimi Ecclesiarum vertice, Sede scilicet Apostolica, propensius ad illum et instanter intueri; quia cum hi suis limitatis populis praesint, singuli quidem singulis, hic sine distinctione praelatus est Pontifex universis, dominicae quidem vineae custos generalis et cultor, et totius ovilis catholici, pastorumque omnium Summus Pastor: incumbente namque sibi generali sollicitudine super omnes, cum ex hoc suae mentis intuitum per cuncta diffundere teneatur, stupet nimirum ipsius animus, et sub tam gravis et difficilis curae pondere contremiscit, quod posse sufferre, ut convenit, ius naturae occiduae vix confidit.

§ 1. Ad eum namque negotia undique confluunt, perveniunt lites, dubia deferuntur et destinauntur implicita et perplexa, nec umquam horam influens torrens cessat, nec huius alti pelagi valida et infestae procellae quiescunt; sed his, quae nunc imminet, expeditis, mox alia subsequuntur. Nec tot implexarum quaestionum nodi decisione apostolica solvi possunt, quin et aliae irretitae et nodosae superveniant, deliberatione matura et consilia definitione solvenda. Immo ex quo de instantibus, difficilibus et obscu-

Romani Pontificis quo maior potestas eo maior sollicitudo:

Quoniam omnibus debet Ecclesiis et christifidelibus praesse:

ris dubietatis caliginem verbo suae declarationis amoverit, statim nova, et recentia turbulenta ingruunt apostolico dilucidanda oraculo, et ambiguus ac incertis mentibus clarae dissertationis lumine reserenda. Propterea inest Romano Antistiti sollicitudo sine ocio, labor sine quiete, occupatio sine vacatione, exercitium sine tranquillo (1), ingens et sedula meditatio et vigilia sine somno, nec ad modicum etiam cura quotidiana intermissionem habet, instantia, quae nec omittitur aliquo tempore, nec aliquod ipsa tempus omittit, urget continue, quia cogitandi materia semper adest, haec successu temporis desinit, sed cum illius diurnitate perdurat, quia nec decursu temporum deficiunt negotia, sed assidue illis succedentibus renascuntur.

Daemonis calliditatem exponit zizania semper seminantis.

§ 2. Nam, et hostis antiquus, argutus quidem insidiator, callidusque deceptor animarum, vehementis et ardentis sollicitudinis causam praebet; humanae quippe pacis aemulus, fraternae invidus caritatis, divinorum abactor, dissipator unionum, et tranquilli status fidelium anxius persecutor, interserit odia, raucos ingerit, livores accendit, movet lites, iurgia suscitatur, contentiones irritat, parat seditiones et dissensiones procurat, et illorum etiam, qui perfectiores et firmiores esse creduntur, interdum corda subvertit, et ibi magis impietatis suae machinas erigere, ac nequitiae faces accendere nititur, ubi fore plus aestimat malignitatis suae conamina obfutura. Iacit iniquus laqueos, pedicas obicit, ponit tendiculas, ut prudentiores etiam intercipiat et captivet. Hinc turbationes oriuntur, surgunt inimicitiae, dissidia prodeunt, et scandala generantur; unde sic iam saeculum declinavit ad malum, quod excrescentibus et invalescentibus hinc eo noxiis, quasi vix locus in ipso salutaris invenitur, et exclusa fere inde concordia, quasi stabilem ibi habeat discordia mansionem. Quare oportet cura incessabili vigilare, ut

(1) Legendum forsitan tranquillitate.

detorta et corrupta per malitiam, bonitatis virtute ratificentur et refoventur; divulsa per odium charitate ligentur, et commota sistant et paudent; habeant turbata tranquillum, et status fidelium semper in melius roboretur.

§ 3. Sane quidam Scripturae sacrae intelligentiam se habere fatentes, sed divertentes a tramite recti sensus, cogitaverunt nuper malitiam, et contra innocentes et rectos iniquitatem maximam sunt locuti: exarserunt in cordibus suis, et in lingua eorum maliloqua, dolum et nequitia concinnavit: surgentes adversus fratres detraxerunt, et contra dilectos matris Ecclesiae filios scandalum posuere.

§ 4. Prodiere, inquam, et in prava commenta ex nimio calore animi proruperunt, libellum quemdam valde perniciosum et detestabilem temere componentes, libellum quidem non rationabilem, sed reprobabilem; non veritatis, sed mendacii; non eruditionis, sed derogationis; non monentem, sed mordentem; non instruentem veraciter, sed fallentem. Quem nos ad Sedem delatum Apostolicam, venerabili fratri episcopo Tusculano, et dilectis filiis nostris Innoc. tit. S. Laurentii in Lucina, et Honor. tit. S. Sabinae presbyteris, et Innoc. S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconis card. examinandum commisimus, ut plene ipsum inspicerent, et universa contenta in eo perfecte attenderent et discuterent diligenter.

§ 5. Quo studiose perlecto, et mature et districte examinato, nobisque de hoc plenaria facta relatione ab eis, quod in ipso quaedam perversa et reproba contra potestatem et auctoritatem Romani Pont. et coepiscoporum suorum, et nonnulla contra illos, qui propter Deum sub arctissima paupertate mendicant, mundum cum suis opibus voluntaria inopia superantes; alia vero contra eos, qui salutem animarum zelantes ardentem, et sacris studiis procurantes, multos in Ecclesia Dei operantur spirituales profectus, et magnum faciunt ibi fructum; quaedam

Librum Guillelmi a S. Amore perniciosum examini se supposuisse ait.

Errores in eo quales.

autem contra salutarem pauperum, seu mendicantium religiosorum statum, sicut sunt dilecti filii fratres Praedicatores et Minores, qui vigore spiritus, saeculo cum suis divitiis derelicto, ad solam coelestem patriam tota intentione suspirant; necnon et alia plura inconvenientia, digna utique confutatione ac confusione perpetua, manifeste comperimus contineri. Quodque etiam idem libellus magni scandali foeminarum, et multae turbationis materia existebat, et inducebat etiam dispendium animarum, cum retraheret a devotione solita, et consueta eleemosynarum largitione, ac a conversatione et religionis ingressu fideles.

§ 6. Nos libellum eundem qui sic incipit: *Ecco videntes clamabunt foris*, quique secundum ipsius titulum, *Tractatus brevis de periculis novissimorum temporum* nuncupatur, tamquam iniquum, scelestum et execrabilem, et institutiones ac documenta in eo tradita, utpote prava, falsa et nefaria, de fratrum nostrorum consilio, auctoritate apostolica, duximus reprobanda, et in perpetuum condemnanda, districte praecipientes, ut quicumque libellum ipsum habuerit, eum infra octo dies, ex quo huiusmodi nostram reprobationem et condemnationem sciverit, prorsus in toto et in qualibet sui parte comburere, et omnino abolere procuret.

§ 7. Et in illos, qui huiusmodi nostri praecepti fuerint contemptores, excommunicationis sententiam promulgamus, in virtute obedientiae prohibendo, ne quisquam praedictum libellum ore apostolico iam damnatum, approbare vel quomodolibet defensare praesumat. Et si quis praesumpserit, tamquam contumax, inobediens et rebellis Romanae Ecclesiae ab omnibus fidelibus habeatur. Et nos nihilominus alias contra eum taliter procedemus, quod poena condigna temerarium feriet, et alii ea perterriti, a similibus fraenabuntur.

Nulli ergo omnino hominum etc. Si quis autem hoc attentare etc.

Datum Anagninae tertio nonas octobris, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 5 octobris 1256, pontif. anno II.

XXXVI.

Inquisitorum haereticarum pravitatis facultas procedendi, etiam irrequisitis dioecesanis, contra haereticos iudicialiter confessos et obstinatos.

SUMMARIUM

Statutum antea ut Inquisitores in iudicio haereticorum consulere deberent ordinarios. — 1. Excipitur casus publici haeretici.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis Praedicatorum inquisitoribus haereticarum pravitatis in provincia Lombardiae, et Marchiae Ianuensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad capiendum vulpeculas, quae viciniam Domini satagunt demoliri, totis affectibus intendentes, inquisitionis negotium contra respersos haereticarum pravitatem in provincia Lombardiae et Marchiae Ianuensi, vobis sub ea forma duximus committendum, ut cum aliqui de partibus illis fuerint haeretici iudicandi, ad id de consilio dioecesanorum locorum vel vicariorum suorum, si forte iidem vicarii, dioecesanis ipsis absentibus, praesentes fuerint, procedatis.

§ 1. Ut autem in commisso vobis inquisitionis huiusmodi negotio liberius procedere valeatis, procedendi iuxta traditam vobis formam, dioecesanis etiam et vicariis praedictis irrequisitis, contra illos, qui publice pravitatem huiusmodi confessi fuerint in iudicio coram vobis, et sua obstinata malitia ab errore non poterunt revocari, vobis et singulis vestrum plenam et liberam concedimus auctoritate praesentium potestatem.

Datum Lateran. tertio idus Ianuarii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 11 Ianuarii 1257, pontif. anno III.

Statutum antea ut Inquisitores in iudicio haereticorum consulere deberent ordinarios.

Excipitur casus publici haeretici.

XXXVII.

Erectio sedis episcopalis in civitate Aquilae (1).

SUMMARIUM

Terrae Aquilae encomium. — Causae episcopalis dignitatis ei concedendae. — Terram eandem in civitatem erigit: — Eidem episcopali dignitate concessa.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Communi Aquilani. fidelibus nostris in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

Terrae Aquilae encomium.

Purae fidei claritate conspicua terra vestra, et lucidis in se ac magnificis proficit actibus, et aliis civitatibus regni Siciliae, spectabili sectandae probitatis exemplo, libertatis amplectendae profectum manifeste propinat; propter quod terra eadem, quae a moenium fundatione suorum gestorum nobili ingenuitate conspicitur, sic apud proximos et remotos multipliciter redditur suorum processuum strenuitate laudabilis, et pene nos et Apostolicam Sedem praecipuis attollenda favoribus, et gratis potioribus honoranda, quod non solum per singulas eiusdem regni urbes clarae resonat suae praeconium bonitatis, sed et longius tuba intonat laudis eius, suaque remotius acta volantis famae diffusionem notescunt; et nos, dictaque Sedes totis affectibus ducimur, ut congruis eam sublimemus honoribus et condignis gratis exaltemus.

Causae episcopalis dignitatis ei concedendae.

Attendentes igitur sincerarum devotionis constantiam, et indeficientis fidei firmitatem, quibus terra eadem erga Romanam Ecclesiam pollere dignoscitur, ac volentes ex hoc affectus nostri plenitudinem, quem habemus ad illam ostendere per effectum. Pensantes etiam, quod omnes fere habitatores Furconis et Amiterni, videlicet ab Urno Putrido, et Bessi, ac Rivo Gambarano usque Cornu et Montem Rigalem incolatum suam ad praedictam terram transtulisse dicuntur: Considerantes in-

(1) Ex Regest. Vatic.

super, quod vos tamquam orthodoxae cultores et amatores fidei ecclesiam sanctorum Maximi et Georgii de Aquila, quam de novo construitis, et quam cum instantia petitis in cathedralem auctoritate apostolica erigi, bonis vestris temporalibus, secundum facultates vestras, iam laudabiliter dotare coepistis, unum molendinum et dimidium, et duo alia sedilia pro construendis duobus aliis molendinis liberaliter concedendo, prout in instrumento publico confecto exinde plenius perspeximus contineri; vestris supplicationibus inclinati, praedictam terram Aquilae, quam sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, de fratrum nostrorum consilio, et plenitudine potestatis statuimus esse de caetero civitatem, episcopalem dignitatem concedentes eidem; ac Furconensem sedem cum omnibus suis iuribus, dignitatibus et honoribus, praesertim cum ad id venerabilis fratris nostri Berardi episcopi, et dilectorum filiorum magistri Angeli cappellani nostri archipresbyteri, et capituli quondam Furconen. vota concurrant, ad praedictam ecclesiam Sanctorum Maximi et Georgii de Aquila, quam deinceps cathedralem esse decernimus, transferentes, constituendo, ut de caetero loci praesul non Furconen., sed Aquilen. episcopus nominetur.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum protectionis, constitutionis, concessionis et translationis infringere etc.

Datum Laterani per manum magistri Rolandi sanctae Romanae Ecclesiae vice cancellarii decimo kalendas martii, indictione decimaquinta, incarnationis dominicae anno millesimo ducentesimo quinquagesimo septimo, pontificatus vero domini Alexandri Papae quarti anno tertio.

Dat. die 20 februarii 1257, pontif. anno III.

Terram eandem in civitatem erigit.

Eidem episcopali dignitate concessa.

XXXVIII.

Litterae cruciatae contra Boleslaum Calvum Legnicensem ducem (1).

SUMMARIUM

Episcopus Wratislaviensis a Boleslao captus, et carceri mancipatus. — Monitus a PP. dux de eo libertati restituendo: — Monita spernens, ab archiep. Gnesnen. excommunicatur. — Censuris contemptis, peiora patrat. — Quam de hac re suscipere debeat Alexander cura. — Monendus itaque de cruciata contra ipsum inducenda. — Indulgentiae cruce signatis concessae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Magdeburgensi et Gnesnensi archiepiscopis, eorumque suffraganeis, salutem et apostolicam benedictionem.

Episcopus Wratislaviensis a Boleslao captus et carceri mancipatus.

Non absque multa cordis amaritudine iam dudum accepimus, quod venerabili fratre nostro episcopo Wratislaviensi, ad villam Gorka suae dioecesis, ubi quondam ecclesiam erat consecraturus, divertente, nobilis vir dux Slesiae, associatis sibi quibusdam iniquitatis filiis, eundem episcopum, praepositum et Herardum presbyterum canonicum Wratislavienses, capere usu sacrilego non expavit, episcopum ipsum ad quoddam castrum suum, reverentia pontificali postposita, fere nudum abducens, degustaturum ibidem angustias carcerales. Propter quod de ipsius ducis, prout ad nostrum spectat officium, salute solliciti, per venerabiles fratres nostros archiepiscopum Gnesnensem, necnon Cracoviensem et Wratislaviensem episcopos moneri eum mandavimus, ut ipsum, ac etiam alios cum eo captos, absque difficultate aliqua, pristinae restituens libertati, eos libere abire permetteret, et de ablatis rebus et irrogatis iniuriis ipsi episcopo, et Ecclesiae restitutionem et satisfactionem plenariam impensurus. Verum eodem duce tam salutaria parvipendendo monita, ac eligente in suo scelere perire potius, quam pa-

Monitus a PP. dux de eo libertati restituendo.

rere, praefati archiepiscopus et episcopi, prout a nobis in mandatis acceperant, ipsum et omnes eius in hac iniquitate consiliarios et fautores excommunicatos publice nunciari, supposuerunt terram ipsius, necnon et locum, ad quem ipsum declinare contingeret, quamdiu ibi esset, ecclesiastico interdicto: spe tam eis, quam nobis per hoc apposita, quod ipse sic percussus, dolens ad percutionem se cum devotione recurreret, congrua culpae suae requirendo remedia, praesertim cum salubrem nonnunquam sibi doloris immensitas inveniat medicinam. Porro idem dux malleum Ecclesiae, velut stipulam reputans, adhuc in sua perseverat obfirmatus malitia, omnino contempta Ecclesiae disciplina; et quod ad cumulum suae damnationis magis accedit, eos nunc validioribus, quam prius, afficit poenis et tormentis: pedes enim ipsius episcopi, qui calceati esse debent in Evangelium pacis, ferreis nexibus alligantur: et qui gregem suum sacrae praedicationis ubere deberet reficere nunc in diri carceris ergastulo detinetur, interdicto sibi cappellani sui suffragio, cui in confessione conscientiam pandere valeat, et cum quo possit interdum saltem missarum officia celebrare. Equidem cum eo et nos talis iniuria vulnerat, et non levem nobis impressura moestitiam, ad procedendum contra ducem ipsum acrius nos invitat. Nam verisimilitudo non tolerat, ut patiente tanto Ecclesiae membro, caput non langueat, aut expers doloris existat. Si ergo commissum est nobis, licet indignis, et curam gregis dominici sollicitam gerere, et medelam sauciatum vulneribus adhibere, quomodo ducem ipsum per mortales campos, per iter mortis ultra patiemur discurrere, quin ipsum ad pascua salutis reducamus? Cumque infirmus salutaria respuat, quaerat noxia, et plerumque desideriis contrariis urgeatur: quomodo ducem ipsum, tamquam laborantem frenesi, impiae relinquemus voluntatis arbitrio, quin ipsi quantumque

Monita spernens, ab archiep. Gnesnen. excommunicatur.

Censuris contemptis, peiora patrat.

Quam de hac re suscipere debeat Alexander cura.

invito amara salutis propinemus? ut id ad curam sanus fuisse cognoscat, quod infirmus non poterat praesentire. Sane postquam idem obstinatus spirituales medicinam respuit, postquam Petri gladius contra ipsum? Et ad quod levi medicamine voluntarius induci non potuit, poenae saltem formidine pertrahatur invitus. En habitores Poloniae filios speciales relinquemus expositos illi discrimini, quod ex tam detestabili facto ipsorum imminet religioni? Erat enim in tam enormi excessu patientia nostra tanta, ut et negligentiae nomen assumat, et vere patientiae nomen perdat. Et quidem quantumcumque ob generositatem ipsius, et suorum progenitorum merita, hactenus detulisse eidem, id tamen ulterius non patitur praedicti criminis magnitudo. Accusat enim ipsum carcer, arguunt vincula, ac contra ipsum Deum ac homines provocant ad vindictam. Caeterum more pii patris, qui sententiam cito convertit in veniam, et redire, non perire cupit filium, adhuc experiri, si de fragmentis conscientiae suae, quae velut lagena figura est, grandi contritione confracta, aliqua testa permanserit devotionis igniculi retentiva, universitatem vestram rogamus et hortamur attente, in virtute sanctae obedientiae vobis districte praecipiendo mandamus, quatenus praefatum ducem super liberatione ipsius episcopi, et aliorum, necnon super praemissis omnibus moneatis, et moneri et induci efficaciter faciatis, quod si monitis vestris (quod absit) pertinaciter aures obdura-verit cordis sui, ex tunc singuli vestrum in suis civitatibus et dioecibus pro liberatione eiusdem episcopi, contra ducem ipsum, iuxta datam vobis a Deo prudentiam, per se vel per alios viros ad hoc idoneos praedicetis verbum Crucis. Nos enim omnibus vere poenitentibus contritis et confessis qui ad praedicationem vestram eam susceperint, et

Monendus itaque de cruciata contra ipsum inducenda.

in propriis personis liberationem huiusmodi fuerint prosecuti, illam suorum peccaminum veniam elargimur, quae in Terrae Sanctae subsidium personaliter accedentibus in generali concilio est concessa. Debent enim ad deliberationem huiusmodi fideles Christi non remissi, sed ferventes et voluntarii reperiri, quia per detentionem ipsius Illi gravis irrogatur iniuria, cuius legatione fungitur, et qui in suis ministris honorari se asserit atque sperni.

Datum Laterani tertio kalendas aprilis, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 30 martii 1257, pontif. anno III.

XXXIX.

Quod Regulares admitti debeant in Universitate Studiorum Parisien. (1).

SUMMARIUM

Leges contra Regulares ab Universitate Parisien. editae. — Regulares in ea recipiendi. — Studium vero alio non transferendum. — Omnes ordinationes contra constitutiones apostolicas factas irritat. — De publicandis hisce litteris, poenisque comminatis exequendis. — Obstantium derogatio.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri episcopo Parisien., salutem et apostolicam benedictionem.

Licet olim pro Studii Parisien. conservatione quaedam circa Studium ipsum de fratrum nostrorum consilio duxerimus ordinanda, prout in litteris nostris exinde confectis, quae *Quasi lignum vitae* incipiunt, plenius continetur; nonnulli tamen magistri et scholares Parisien. quasdam colligationes et obligationes nefarias ad invicem, ut audivimus, inierunt, per quas scholares religiosi et alii non possunt libere, sicut volunt, scholas, maxime sacrae legis pro lectionibus et disputationibus audiendis intrare, alias etiam

Leges contra Regulares ab Universitate Parisien. editae.

(1) Ex Regest. Vatic.

non sine Apostolicae Sedis iniuria et impedimento dicti studii ac salutis animarum dispendio, intentionem nostram circa effectum ordinationis ipsius evacuare multipliciter moliantur. Volentes igitur et auctoritate praesentium statuente, quod scholares omnes tam religiosi, qui de praedictorum suorum licentia morantur in Studio, quam etiam saeculares, libere valeant, ubi volunt, lectiones et disputationes audire, quodque praefata nostra ordinatio ab omnibus magistris et scholaribus Parisiis existentibus reverenter et humiliter observetur; necnon quod dilecti filii Praedicatorum et Minorum ordinum fratres, ac alii religiosi, qui Parisiis fuerint pro tempore doctores theologiae facultatis, seu scholares ipsorum, in consortium et collegium, seu societatem aliorum magistrorum et scholarium Parisien. recipiantur, simpliciter et efficaciter habeantur, et quod Parisien. Studium, praeter tenorem ordinationis eiusdem, aut absque Sedis Apostolicae licentia speciali, nullatenus alibi transferatur. Omnes, qui contra hoc salubre statutum nostrum venire, vel occasione praesentium, aut aliarum litterarum nostrarum directarum tibi, quae incipiunt: *Cunctis processibus*, Studium ipsum conturbare praesumpserint, omnibus ecclesiasticis beneficiis decernimus esse privatos, et ab ordinum executione suspensos. Omnes autem obligationes etiam iuramento firmatas a magistris et scholaribus memoratis contra ordinationis, aut litterarum superius expressarum seu praesentium tenorem praesumptas, vel in posterum praesumendas, necnon compositionem inter eosdem fratres Praedictores ex parte una, et magistros et scholares ex altera, contra ordinationem ipsam, nobis irrequisitis, initam, tamquam iniquam et temerariam penitus irritamus. Ut igitur a supradictorum observantia nullus se possit per ignorantiam excusare, fraternitati tuae per apostolica scripta in virtute obedientiae districtae praecipiendo mandamus, quatenus tenorem praesen-

tium, qualibet occasione et dilatione ac appellatione cessante, per se vel per alios publicare Parisiis non omittens, si qui contra praedictorum aliquod venientes privationem incurrerint memoratam, tu illos, ad quos beneficiorum ipsorum collatio spectare dignoscitur, per litteras tuas sine mora demandes, ut infra quindecim dies, post receptionem ipsarum, omni occasione cessante, beneficia illorum, de quibus videris expedire, conferant personis idoneis et Ecclesiae Romanae devotis. Quod si facere neglexerint, tu illa conferre personis huiusmodi non postponas. Non obstantibus appellationibus et exceptionibus aut occasionibus quibuscumque, sive litteris vel indulgentiis ab Apostolica Sede concessis, per quas praeccepti nostri executio in hac parte impediri valeat, vel differri, aut de quibus plenam et expressam, seu de verbo ad verbum oporteat in praesentibus fieri mentionem, seu etiam quod dicti fratres omnibus litteris apostolicis impetratis et impetrandis renunciassent dicuntur, quando in compositione huiusmodi consenserunt. Praesertim cum ipsam nullam esse, ac iamdictas apostolicas litteras in suo robore remanere velimus, et ipsas tibi, ac eisdem fratribus ab earum detentoribus exhiberi quos ad id, si necesse fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellas. Praecceptum nostrum quod ex toto cordis affectu tibi dirigimus, taliter impleturus, ut efficacis obedientiae gaudeamus in te promptitudinem invenisse. Alias autem pro firmo teneas, quod indignationem nostram contra personam tuam licet, ipsam in Christo sincerissime diligamus, gravissime provocabis. Quod enim super hoc inveneris et feceris, nobis per tuas litteras fideliter intimare procures.

Datum Anagninae quinto kalendas iulii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 27 iunii 1257, pontif. an. III.

De publicandis
hinc litteris,
poenisque com-
minatis ex-
equendis.

Obstantium de-
rogatio.

XL.

Excommunicatio illorum, qui in regno Franciae statuta contra immunitatem ecclesiasticam edita observant (1).

SUMMARIUM

Excommunicatio, (de qua in rubrica). — Haec sententia ubilibet publicanda. — Obstantium derogatio. — Poenae contra contumaces.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis per regnum Franciae constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Excommunica-
tio, de qua in
rubrica.

Haec sententia
ubilibet publi-
canda.

Improbis quorundam volentes, prout cum Deo possumus, refragari conatibus, qui ecclesias et personas ecclesiasticas ipsarum, quantum in eis est, libertate subversa, deiicere in divini nominis iniuriam moliantur; felicitis recordationis Honorii et Innocentii Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inherendo, excommunicamus omnes illos, qui de caetero servari fecerint statuta edita, usus et consuetudines introductos contra ecclesiasticam libertatem, nisi ea de capitularibus suis infra duos menses post huiusmodi publicationem edicti, nullatenus ulterius resumenda, fecerint amoveri. Excommunicamus quoque statutarios et scriptores statutorum ipsorum, necnon dominos, potestates, consules, rectores et consiliarios locorum, ubi de caetero huiusmodi statuta, usus et consuetudines edita fuerint, vel servata, necnon et illos, qui secundum ea praesumpserint iudicare, vel in publicam formam scribere iudicata. Cum igitur vobis praecipue, quos praedictae libertatis propugnatores esse oportet constantes, ex officio impositae necessitatis incumbat pro sanctuario Domus Domini, ne in conculcationem veniat, resistere viriliter ascendentibus ex adverso, ut Ecclesia Dei adversus exteriores insultus muros forti-

(1) Ex Regest. Vatic.

tudinis habere probetur, non parietes inclinatos; fraternitati vestrae per apostolica scripta in virtute obedientiae districtae praecipiendo mandamus, quatenus edictum huiusmodi tam in provincialibus conciliis et episcopalibus synodis, quam alibi per vestras civitates et dioeceses solemniter publicantes, ipsum contra eos, qui in illud commiserint, inviolabiliter observetis et faciatis usque ad satisfactionem plenariam observari, contradictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo; non obstante si eorum aliquibus sit indultum, quod ipsi excommunicari, vel eorum terrae nequeant subiaceri ecclesiastico interdicto. Ita tamen quod si quis in laqueum praedictae excommunicationis inciderit, a nemine absque speciali mandato Sedis Apostolicae, nisi forsitan in mortis articulo, absolvatur; et si secus praesumptum fuerit, id volumus non tenere. Quod si forsitan super hoc inventi fuerint aliqui pertinaces, eis denunciare curetis expresse, quod ipsi, nisi resipuerint, feudis, si qua tenent, ab Ecclesiis merito ingratitudinis privabuntur, et eorum proles a clericatu et ecclesiasticis beneficiis, praesertim in cathedralibus Ecclesiis, excludentur, cum dignum sit talium posteros ab uberibus pie Matris avelli penitus et arceri, qui eam vipereis audent morsibus lacerare, retributione maligna, pro dilectione odium impendent. Clerici quoque, qui cum talia committentibus permanent, nisi post propositam, aut saltem publicatam eis super hoc monitionem vestram, ab ipsorum obsequiis omnino recesserint, omnibus ecclesiasticis beneficiis et clericatus privilegio noverint se privandos, cum qui propriae professionis et ordinis insectatores amplectitur, et benedicens inique agentes, favore approbat in suis desideriis peccatores, merito debeat a fructibus suis cognitus reprobari.

Datum Viterbii nonis iulii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 7 iulii 1257, pontif. anno III.

Obstantium de-
rogatio.

Poenae contra
contumaces.

Regulares in
ea recipiendi.

Studium vero
alio non trans-
ferendum.

Omnes ordina-
tiones contra
constitutiones
apostolicas fac-
tas irritas.

XLI.

Revocatio indultorum archiepiscopis et episcopis concessorum super non visitatione Sacrorum Liminum ad tempus (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Causae revocationis. — Revocatio. — Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Importuna multorum instantia, quam nequit interdum repulsa repellere, felices recordationis Innocentium Papam praedecessorem nostrum et nos aliquando coarctavit, ut cum votis eorum benignitas Sedis Apostolicae quodammodo tracta concurreret, non ex voto. Sane nonnulli Ecclesiarum praelati obtinuerunt sibi per Sedem Apostolicam importune concedi, ut non teneantur Sedem eandem usque ad certa tempora visitare, contra formam praestiti iuramenti; ex quo illud evenit inconveniens, quod Apostolicae Sedis dignitas rarius visitatur, in derogationem reverentiae, quae ab omnibus debetur eidem, utpote quae mater existit Ecclesiarum omnium et magistra. Nos igitur volentes super hoc salubri remedio providere, ac Romanam Ecclesiam, quae super omnes alias ordinariae potestatis obtinet principatum, congruis honoribus frequentari, praesertim cum non sit facile recedendum ab eo, quod a praedecessoribus nostris super hoc diu excogitatum extitit et obtentum; de fratrum nostrorum consilio indulgentias et concessionem huiusmodi patriarchis, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, et aliis Ecclesiarum praelatis concessas, auctoritate praesentium, revocamus.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae revocationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac bea-

(1) Ex Regest. Vatic.

torum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Viterbii, tertio nonas augusti, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 3 augusti 1257, pontif. anno III.

XLII.

Quod statuta Communitatis Mantuae, quoquo modo officium sanctae inquisitionis impediunt moderentur, vel abrogentur.

SUMMARIUM

Statuta, (de quibus in rubrica). — Mantuano episc. committitur ea moderari, vel irritari curet.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri episcopo Mutinensi (1), salutem et apostolicam benedictionem.

Implacida relatio nuper nostrum turbavit auditum, quod videlicet Commun. Mantuan. cum deberent dilectis filiis fratribus Praedicatoribus, inquisitoribus pravitate haereticae, in illis partibus a Sede Apostolica deputatis, circa extirpationem pravitate huiusmodi de suis finibus, toto posse assistere tamquam fidei zelatores; ipsi agentes in contrarium, statuta damabilia ediderunt, per quae negotium fidei, quod per fratres ipsos salubriter geritur, ut in eo procedi libere nequeat, directe impeditur, vel etiam indirecte.

§ 1. Quocirca fraternitati tuae, per apostolica scripta, sub excommunicationis poena firmiter praecipiendo mandamus, quatenus, associatis tecum aliquibus discretis, et Deum timentibus viris, statuta huiusmodi, quae a Mantuanis, vel quibuslibet aliis hominibus, ordinata et facta dicuntur, Mantuae ac in toto ipsius districtu, per quae ipsi negotio possit obstaculum provenire, diligenter inquirere, ac etiam invenire: et quaesita et inventa ad tale reducere, ac reduci facere moderamen procures, quo per ipsa dictorum inquisitorum processus non impediuntur

(1) Lege forsan Mantuano.

Statuta, de quibus in rubrica.

Mantuano episcopo committitur ea moderari, vel irritari curet.

in aliquo, vel quomodolibet retardentur, faciens nihilominus, quod statuta quaelibet ipsi negotio contraria, et quibus posset impedimentum aliquod inquisitoribus afferri eisdem, quo minus per eos, iuxta formam sibi a praedicta Sede traditam, procedi libere valeat in eodem, in civitate praefata, vel alibi in ipsius districtu nullatenus observentur. Potestatem, Antianos, et consilium civitatis eiusdem, per excommunicationem in personas eorum et Commune praedictum, per interdicti in civitatem ipsam sententias, ad id, appellatione postposita, compellendo.

Datum Viterbii, decimoquinto kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno III. Dat. die 18 decembris 1257, pontif. anno III.

XLIII.

Confirmatio privilegiorum archihospitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe, eiusque hospitalium et grangiarum, et praecipue Montis Pessulan. subiectorum enumeratio (1).

SUMMARIUM

Hospitalitatis encomium. — Hospitale S. Spiritus in Saxia sub tutela suscipit apostolica. — Bona omnia ei confirmat. — Quae servanda sint in ecclesiis eidem hospitali subiectis. — Hospitale Montis-pessulan. ab eodem disiunctum; — Eidem vero subiectum. — Uterque magister soli Romano Pontifici subiectus. — Card. protectoris auctoritas qualis. — De receptoribus eleemosynarum. — Privilegia. — In spiritualibus dioecesanis episcopis fratres subiiciuntur. — Alia privilegia. — Post factam professionem nemini ab ordine discedere licet. — Magistro vero licet inutilis etc. expellere. — Exemptiones. — Clausulae pro locorum indemnitate.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis magistro hospitalis Sanctae Mariae in Saxia de Urbe, eiusque fratribus tam prae-

(1) Ex Regest. Vatic.

sentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

Inter opera pietatis, quae secundum Apostolum promissionem habent vitae, quae nunc est pariter et futurae, hospitalitatem nobis specialiter et frequenter divina Scriptura commendat, utpote quae illa omnia comprehendit, propter quae Dominus in ultimo discussionis examine remuneraturum se bonos, et malos asserit puniturum. Haec enim pascit esurientes, sitientes potat, colligit hospites, nudos vestit, et non solum infirmos visitat, sed eorum in se infirmitates assumens, infirmantium curam agit, in carcere positos subvenit, et quibus vivis in infirmitate communicat, participat in sepultura defunctis. Per hanc quidem angelis receptis hospitio placuerunt cum Abraham et Loth hospitalitati vacantes angelos meruerunt hospitari, per quos Abraham iam senex futurae sobolis promissionem accepit, et Loth fuit de incendio Sodomae liberatus. Duo quoque discipuli, qui Iesum hospitio receperunt, quem in expositione Scripturae non noverant, in panis fractione noverunt. Per hanc superflua divitum, quae congregata forte servarentur ad mortem, in necessitates pauperum erogantur ad vitam. Per hanc terrena in coelestia, et transitoria in aeterna felici commercio commutantur, dum per manus thesaurizamus pauperum in coelis, ubi nec aerugo, nec tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur, et facimus nobis de mammona iniquitatis amicos, qui cum defecerimus, in aeterna tabernacula nos admittant. Haec igitur attendentes, hospitale vestrum, quod non solum pro nostra, sed praedecessorum ac successorum et fratrum nostrorum episcoporum, presbyterorum, atque diaconorum Romanae Ecclesiae cardinalium tam vivorum, quam etiam defunctorum salute, apud Sanctam Mariam in Saxia, locum utique satis idoneum, ad hospitalitatis officium

Hospitalitatis encomium.

Hospitale S. Spiritus in Saxia sub tutela suscipit apostolica.

Bona omnia et
confirmat.

exercendum, eleemosynis Ecclesiae Romanae, solempniter est constructum; in quo recipiuntur et reficiuntur pauperes et infirmi, et exhibentur alia opera pietatis, ad exemplar felicitatis recordationis Innocentii tertii, Honorii et Gregorii, praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et praesentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut regularis ordo, qui secundum Deum et institutionem fratrum hospitalis Sancti Spiritus ibidem institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Praeterea quascumque possessiones, quaecumque bona idem hospitale in praesentiarum iuste ac canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis praestante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis, locum ipsum, in quo praefatum hospitale situm est, cum omnibus pertinentiis, ecclesiam Sancti Corradi cum omnibus pertinentiis, Sancti Leonardi Pontisgrandinati, Sancti Egidii de Rapello, Sanctae Crucis de Diatio, Sancti Laurentii extra Diatum, Sanctae Mariae de Capodamele, ac Sancti Spiritus de Claromonte ecclesias cum omnibus pertinentiis earumdem; de Wivelle de Scofralt, et de Wimpin ecclesias cum omnibus pertinentiis earumdem; de Bravi, de Vallegaia, de Porcaricia, de Paulo et de Osano grangias cum omnibus pertinentiis earumdem; Sancti Spiritus de Miliana, Sancti Spiritus de Argenta, Sancti Spiritus de Laudo, S. Spiritus de Segolva, Sancti Spiritus de Gualtera, Sancti Spiritus de Brageriaco, Sancti Spiritus de Pontebordone, et Sancti Spiritus de Montevalenti hospitalia cum omnibus pertinentiis eorumdem; de Divione, de Dole, de Tornodro, de Basi, de Sancta Severa, et de Bisuntio hospitalia cum pertinentiis eorumdem; eccle-

siam et hospitale de Novoforo, et hospitale de Gomunda, de Mennim, de Vienna, et de Cracovia hospitalia cum omnibus pertinentiis eorumdem; grangiam et hospitale, quae habetis in loco, qui vocatur Favento, cum omnibus pertinentiis eorumdem; ecclesiam et hospitale de Calci cum omnibus pertinentiis eorumdem; hospitale de Novo Castro de Susanna, monasterium Sancti Heliae quondam ordinis Sancti Benedicti Nepesin. dioecesis cum ecclesiis, castris, iuribus et pertinentiis suis, quod de fratrum nostrorum consilio vobis, et per vos hospitali vestro duximus conferendum, cum terris, pratis, vineis, nemoribus, usuagiis et pascuis in bosco et plano, in aquis et molendinis, in viis et semitis et omnibus aliis libertatibus et immunitatibus suis; hoc tamen adiecto, ut in eadem Ecclesia quatuor semper ad minus sint clerici regulam eiusdem hospitalis professi, qui pro nobis et praedecessoribus ac successoribus et fratribus nostris vivis pariter et defunctis specialiter observantes, omnia spiritualia liberaliter administrent, et super illis nullius, nisi Romani Pontificis correctioni subiaceant; ad quem quoties expedierit, monitione praemissa, charitativa fiat a fratribus proclamatio propter Deum, ut ipse, cognita veritate, decernat quod suo prudenti consilio duxerit providendum. Ipsi autem victu et vestitu contenti, quem eis secundum eandem regulam praecipimus exhiberi, divinis vacent officiis, et intendant ecclesiasticis sacramentis, ita quod de aliis hospitalis negotiis praeter concessionem magistri se nullatenus intromittant; sed omnia dispositioni tuae, fili magister, et successorum tuorum, vel eorum, qui per te, vel per eos ad hoc fuerint deputati, sine contradictione ac murmuratione relinquunt. Caeterum quoniam praedictus praedecessor noster Honorius unionem eiusdem hospitalis, et Sancti Spiritus in Montepessulan. vobis et hospitali vestro in spiritualibus et temporalibus perniciosam et damnosam cognovit,

Quae servanda
sunt in eccle-
siis eidem hos-
pitali subiectis.Hospitale Mon-
tepessulan. ab
eodem distun-
ctum;Eidem vero
subiectum.Uterque ma-
gister soli Ro-
mano Pontifici
subiectus

ipsam de consilio fratrum suorum dissolvit, statuens, ut nec istud illi, nec illud isti in aliquo teneatur, nec vobis et illis aliquid sit commune; non obstante privilegio dicti Innocentii, vel suo, si quod super unione ipsa apparuerit impetratum. Verum postmodum rector et fratres praedicti hospitalis de Montepessulan. per procuratorem ad hoc legitime constitutum ipsum hospitale suum cum omnibus domibus sibi subiectis et subiiciendis in posterum, ac universis rebus, iuribus et rationibus suis, auctoritate bonae memoriae Stephani tituli Sanctae Mariae Transtiberim presbyteri, et Raynerii S. Mariae in Cosmedin diaconi cardinalium, quos ad id praefatus deputaverat Gregorius, domui vestrae sponte ac voluntarie submiserunt, ut idem hospitale cum domibus suis vobis et domui vestrae ita sit suppositum et subiectum, sicut domibus hospitalis Hierosolymitan. et Militiae Templi sunt subiectae ac suppositae domus suae. Quam submissionem et subiectionem adicientes duximus auctoritate apostolica confirmandam. Caeterum cum Ecclesia Sanctae Mariae in Saxia, et hospitale constructum ibidem ad nos nullo mediante pertineant, eo salvo, quod clerici eiusdem Ecclesiae debent ex nostro mandato basilicae Principis Apostolorum in scrutinio, baptismo et lethania, ne disparis conditionis homo praefatur eidem, et servus, qui alii domino stet, aut cadat, praeponatur hospitali praedicto, quod nostrae tantum est iurisdictioni subiectum, personam tuam, fili magister, et successorum tuorum praedecessores nostri praefati a potestate praelatorum quorumlibet eximere procurarunt. Nos vero sicut persona tua exempta dignoscitur, sic fratres domus hospitalis ipsius a quorumlibet praelatorum eximimus potestate; ita ut nullus in eis interdicti, vel suspensionis, et excommunicationis sententiam sine speciali mandato Sedis Apostolicae audeat promulgare, quam si secus fuerit decernimus non tenere. Et quia in vestra

regula continetur, quod correctio clericorum et cura spiritualium ad praepotorem laicum non pertineat, sed ad cardinalem, qui ad curam hospitalis per Sedem Apostolicam fuerit deputatus, praesentium auctoritate statuimus, ut idem cardinalis, qui pro tempore fuerit, tam in hospitali vestro, quam etiam domibus vobis immediate subiectis, aliquibus de cappellanis vestris presbyteris, qui sint timorati, providi, ac discreti, spiritualium curam committat, qui ipsam libere exercere valeant usque ad suae beneplacitum voluntatis. Si qui vero fratrum vestrorum, qui destinati fuerint ad eleemosynas colligendas, in quamlibet civitatem, castellum, vel villam advenerint, si forte locus ille a divinis officiis fuerit interdictus, pro omnipotentis Dei reverentia in eorum adventu iucundo, semel in anno pulsatis campanis, aperiantur ecclesiae, ut super eleemosynis acquirendis verbum exhortationis ad populum in Ecclesia proponatur. Decernimus insuper, ut receptores fraternitatum, sive collectarum vestrarum, salvo iure dominorum suorum, in beati Petri et nostra protectione consistant, et pace in terris, in quibus fuerint, potiantur. Simili etiam modo sancimus, ut quicumque in vestra fuerit fraternitate receptus, si forsan parochialis Ecclesia, cuius ipse parochianus extiterit, a divinis fuerit officiis interdicta, eumque mori contigerit, ipsi sepultura ecclesiastica non negetur, nisi excommunicatus, aut publice usurarius, vel nominatim fuerit interdictus. Decimas autem de terris et vineis, quas ad opus infirmorum et pauperum propriis manibus aut sumptibus colitis, de terris habitis ante concilium generale, sive de nutrimentis animalium, seu de fructibus hortorum vestrorum nullus exigere vel extorquere praesumat: liceat autem vobis in domibus vestris, quas in praesentiarum habetis, vel in futurum eritis habituri, ad opus vestrum et familiae vestrae, necnon infirmorum et pauperum ibidem manentium oratorium

Card. prote-
cloris aucto-
tas qualis.De receptori-
bus eleemosy-
narum.

Privilegia.

In spiritualibus
diocesis
episcopis fra-
tros subdian-
tar.

et cimiterium, sine impedimento cuiuslibet contradictionis, habere. Chrisma vero, Oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad ordines fuerint promovendi, a dioecesis suscipietis episcopis, si quidem catholici fuerint, et communionem sacrosanctae Romanae Sedis habuerint, et ea vobis sine pravitate qualibet voluerint exhibere. Alioquin liceat vobis quemcumque malueritis catholicum adire antistitem, gratiam et communionem Apostolicae Sedis habentem, qui nostra fretus auctoritate, quod postulat, impendat. Cum autem generale interdictum terrae fuerit, liceat in Ecclesiis vestris, clausis ianuis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce, divina officia celebrare. Liceat quoque vobis liberas et absolutas personas e saeculo fugientes ad conversionem recipere, ac eas absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum post factam in locis vestris professionem, fas sit absque magistri sui licentia inde discedere, nisi arctioris religionis obtentu. Discedentem vero, absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Si qui vero fratrum vestrorum post factam professionem, turbatores religionis vestrae, vel inutiles fuerint fortassis inventi, liceat tibi, fili magister, et successoribus tuis eos cum assensu et consilio sanioris partis capituli amovere, ipsisque licentiam dare ad alium ordinem, ubi secundum Deum vivere valeant, trans-eundi, et loco eorum alios subrogandi, qui unius anni spatio in vestra societate probentur, quo peracto, si mores eorum exegerint, et ipsi utiles fuerint ad servitium hospitalis inventi, professionem faciant regularem. Ad haec districtius inhibemus ne a te, fili magister, vel successoribus tuis et fratribus hospitalis eiusdem exigat ulla ecclesiastica saecularisve persona fidelitates, hominia, iuramenta, vel securitates reliquas, quae a

Alia privilegia.

Post factam
professionem
nemini ab or-
dine discedere
licet

Magistro vero
licet inutiles
expellere

Exemptiones.

laicis frequentantur. Postremo decimas, quas consilio et assensu episcoporum a clericis vel laicis potueritis obtinere, illaque, quas consentientibus dioecesis episcopis et clericis, ad quos pertinent, acquiretis, auctoritate vobis apostolica confirmamus, et praesentis scripti privilegio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat praedictum locum temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva in omnibus Sedis Apostolicae auctoritate. De caetero successores nostros obsecramus et obtestamur in Christo Iesu, qui venturus est iudicare vivos et mortuos, ut locum vestrum cum personis et rebus ad hospitalitatis officium deputatis tamquam speciales patroni specialiter foveant et defendant. Quoniam etsi certis piis locis teneantur ex apostolicae servitutis officio providere, huic tamen hospitali, quod de bonis Ecclesiae Romanae fundatum est et dotatum, et tam nostris, quam successorum nostrorum diebus credimus ampliandum, curam debeant impendere specialem. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, saecularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore et Sanguine Dei ac Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae subiaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua iura servantibus sit pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen.

Datum Viterbii per manum magistri

Clausulae pro
locorum indem-
nitate.

Iordani domini Papae subdiaconi et notarii, secundo idus iulii, indictione prima, incarnationis dominicae anno millesimo ducesimo quinquagesimo octavo, pontificatus vero domini Alexandri Papae quarti anno quarto.

Dat. die 14 iulii 1258, pontif. anno iv.

XLIV.

Unio locorum omnium congregationis Camaldulensis, ordinis Sancti Benedicti, sub regimine prioris eremi Camaldulen., iurisdictioneque omnimoda eiusdem prioris in personas dictae congregationis, ac plurimarum gratiarum concessio.

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Ordinem in tutelam et proprietatem Sedis Apostolicae suscipit: — 2. Omnesque eremos, caeteraque bona, eadem enumerans, ipsi confirmat. — 3. Omnia monasteria a priore generali regenda: — Qui ab ordinis abbatibus eligatur. — Omnia vero monasteria etc. soli Rom. Pontifici subiecta, — 4. Et ab omni alia iurisdictione exempta. — 5. Prioris generalis supra caeteros auctoritas. — 6. Facultas sacramenta saecularibus ministrandi. — 7. 8. 9. Privilegia et exemptiones nonnullae. — 10. Facultas recipiendi in ordine. — 11. Professis vero ab eo discedere non licet. — 12. Nihil de monasteriis alienandum. — 13. Non fideiubendum, aut accipiendum mutuo. — 14. Sententiae contra eos iniuste latae irritae. — 15. 16. 17. Privilegia alia. — 18. Libertates omnes et consuetudines confirmantur. — 19. Clausulae.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis priori Camaldulensi, ac universis abbatibus, prioribus et abbatissis, eorumque fratribus et sororibus Camaldulen. ordinis, tam praesentibus, quam futuris regularem vitam professis in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Officii nostri cura nos admonet et invitatur pro Ecclesiae statu satagere, ac eius quieti et tranquillitati, auxiliante

Bull. Rom. Vol. III.

83

Domino, providere. Dignum namque et honestati conveniens esse dignoscitur, ut qui ad animarum regimen Domino disponente assumpti sumus, eos, et a pravorum hominum incursibus tueamur, et B. Petri atque Apostolicae Sedis patrocinio muniamus.

§ 1. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris iustis postulationibus clementer annuimus, et Camald. eremum ac monasteria, prioratus, hospitalia et alia loca sibi subiecta specialiter in ius et proprietatem beati Petri suscipimus atque nostram, et praesentis scripti privilegio communimus, ac praecipimus et praesentis decreti auctoritate sancimus ne cuiquam omnino personae, clerico vel monacho cuiuscumque ordinis aut dignitatis, seu laico, praesentibus aut futuris temporibus, liceat congregationes illas et loca illa, quae praefatae eremi sive coenobii disciplinam et ordinem suscepunt, aut sunt in posterum susceptura, quaeque hodie sub illius regimine continentur, ab eius ullo modo subiectione et unitate dividere.

§ 2. Quae videlicet loca et congregationes conservandae unitatis gratia propriis duximus vocabulis exprimenda. In episcopatu Aretino, ecclesiam Sancti Donati, quae Fons Bonus dicitur, cum hospitali et omnibus pertinentiis suis. In ipsa civitate Sancti Petri in Piculo et Sancti Laurentini monasteria cum omnibus pertinentiis eorumdem, ecclesiam Sancti Michaelis, cum omnibus pertinentiis suis et omnibus quae ab episcopis Aretinis eidem Ecclesiae concessa esse noscuntur. Ecclesiam Sancti Martini, quae est iuxta Letarele, cum omnibus pertinentiis suis. Sylvae Mundae, Sanctae Mariae de Agnano, Sancti Petri de Rota et Sancti Salvatoris, Berardingatum monasteria cum omnibus pertinentiis eorumdem, Sancti Savini in Celio, Sanctae Mariae de Pratalea, Sancti Andreae de Castilione et S. Quirici de Rosis monasteria, cum omnibus pertinentiis eorum-

Ordinem in tutelam et proprietatem Sedis Apostolicae suscipit.

Omnesque eremos, caeteraque bona eadem enumerans ipsi confirmat.

dem. Ecclesiam Sancti Nicolai de Curte Luponis cum pertinentiis suis. Eremum et monasterium S. Aegidii de Fleri cum pertinentiis eorumdem. S. Viriani et S. Bartholomaei Anglarii monasteria cum castellis et aliis pertinentiis eorumdem. Plebem Sanctae Mariae de Miciano, cum ecclesiis et aliis pertinentiis suis. Ecclesiam Sancti Ioannis sitam in Castello Anglarii cum pertinentiis suis. De Monte Aureo, de Viario, de Maione et Castello Florentiani ecclesias, cum pertinentiis earumdem. Ecclesiam Sanctae Mariae de Villa, quae dicitur Moncione, cum pertinentiis suis. Ecclesiam S. Vitalis prope Lorentianum, cum pertinentiis suis. De Agna, de Soci et de Coudolese ecclesias cum pertinentiis earumdem. Letanias plebis de Miciano. Visitationes plebium de Buiano et Partinae, quemadmodum est ab Aretinis episcopis ordinatum. Integras decimationes de Agna, Larniani, Pergentinae, Corsiniani et Avanae, et quicquid habetis in curte de Verazano. Item quisquis eidem eremo Camaldulen. decimam suam dare voluerit, quae ab aliquo Aretino episcopo recte ordinata vel donata non fuerit, inde habeat facultatem, sicut ab ipsis Aretinis episcopis constitutum est. Castrum quod vocant Moiona, cum omnibus pertinentiis suis, quod emistis ab Henrico praeposito et caeteris canonicis Aretinis, villam de Moncione, quam emistis ab abbate Sanctae Florae. Quicquid iuris dicta Ecclesia Sancti Donati in Villa de Moione et in Villa de Moncione habet. Monasterium Sanctae Mariae de Thoma, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Castell. monasterium Sanctae Mariae Diciani cum pertinentiis suis, et monasterium S. Sepulchri cum toto burgo S. Sepulchri et omnibus pertinentiis suis. Ecclesiam Sancti Petri de Planetulo, cum castello Planetuli et omnibus pertinentiis suis. Plebem Sanctae Mariae de Soara et ecclesiam de Valialla cum castello de Valialla et omnibus pertinentiis suis. In episcopatu

Fesul. monasterium S. Mariae in Poplena, et eccles. S. Michaelis iuxta monasterium ipsum. Eccles. S. Bartholomaei de Castro Petronii, S. Margaritae in Pomino, S. Aegidii in Gavifere, S. Nicolai de Monte Zano et Sancti Miniatis de Lonnano ecclesias, cum omnibus pertinentiis earumdem. S. Ioannis de Prato Veteri et S. Petri de Monte Muro monasteria cum omnibus pertinentiis earumdem. In episcopatu Floren. Sancti Petri de Luco, Sancti Salvatoris, Sanctae Mariae Magdalenae de Podio Bonitio et Sancti Andreae de Candiculis monasteria cum omnibus pertinentiis eorumdem. Eremum de Buldrone cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Lucano, monasterium Sanctae Iocundae, monasterium Sancti Petri in Puteolis, cum cappella burgi Borcariae. Monasterium Sancti Salvatoris de Cantiniano et monasterium Sancti Andreae de Sylva cum omnibus pertinentiis eorumdem. Hospitale quod habetis iuxta burgum Sancti Genesii. In episcopatu Volat. monasterium S. Iusti prope civitatem eandem. S. Petri de Cerreto, Sanctae Mariae de Puliciano et S. Petri in Fontiano monasteria cum omnibus pertinentiis eorumdem. In episcopatu Pisanum, Sanctae Mariae de Morona, S. Stephani in Cintorio et S. Savini in Moncione monasteria, cum omnibus pertinentiis eorumdem. In ipsa civitate Sancti Michaelis, S. Fridiani et Sancti Zenonis monasteria, cum omnibus pertinentiis eorumdem. Hospitale situm prope monasterium S. Fridiani. In episcopatu Clusinen. eremum et monasterium S. Petri de Vino, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Massanen. monasterium S. Mamiliani cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Perus. S. Trinitatis, Sanctae Mariae de Monte Tetio, S. Agnetis, S. Severi et Donati ecclesias, cum omnibus pertinentiis earumdem. In episcopatu Assisinate. monasterium Sancti Angeli de Rosano, cum pertinentiis suis. In episcopatu Tudert. monasterium

S. Antonii cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Urbevetanen. monasterium Sanctae Mariae in Sylva, cum S. Foelicis et S. Crucis, Sanctique Severi ecclesiis, et omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Aesin. monasterium Eremitae et ecclesiam Sancti Georgii, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Auximan. monasterium Sanctae Mariae in Serra, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Ancon. ecclesiam S. Luciae. In episcopatu Pisaren. monasterium Sancti Decentii et eremi Saioli. In archiepiscopatu Raven. monasterium Sancti Apollinaris in Classe cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Montis Feretr. monasterium Sanctae Trinitatis de Monte Herculis. In episcopatu Foropopulien. monasterium de Urano, cum iuribus et pertinentiis suis. Hospitale Aymerici et Ecclesiam S. Paterniani de Ferracciano. In episcopatu Ariminen. eremum Montis Salutis, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Caesen. hospitale de Robereto, ecclesiam Sanctae Mariae, quam habetis in loco, qui dicitur Casale, iuxta civitatem Foroliv. Monasterium S. Mariae de Insula, cum omnibus pertinentiis suis. Eremum de Faiola, monasterium S. Mariae in Trivio. In episc. Faven. monasterium S. Hyppoliti, cum omnibus pertinentiis suis. Ecclesiam Sancti Eustachii sitam prope civitatem Imolensem. In episcopatu Bononien. S. Archangeli iuxta castellum Briconum, S. Christinae, S. Damiani et S. Mariae de Bethlehem monasteria, cum omnibus pertinentiis eorumdem. Eremum Bononiensem et hospitale de Ravona, cum pertinentiis suis. In episcopatu Veronen. monasterium Sanctae Mariae de Vangaticia, cum omnibus pertinentiis suis. Monasterium quod Camaldulinum dicitur, cum pertinentiis suis. Ecclesiam S. Viti prope Vicentiam, cum suis pertinentiis. In episcopatu Tavis. monasterium S. Christinae cum pertinentiis suis. Ecclesiam S. Michaelis in Palude prope Venetias, cum omnibus

pertinentiis suis, et eremum S. Mathiae de Murano. In Istria monasterium S. Michaelis de Lemo, cum omnibus pertinentiis suis. In episcop. Senen. S. Georgii de Api et S. Vigili ecclesias cum omnibus pertinentiis earumdem. In insula Sardiniae monasterium S. Trinitatis de Saccaria, cum omnibus pertinentiis suis. S. Eugeniae, S. Laurentii, S. Michaelis in Vanari, S. Mariae, S. Ioannis in Altasar, S. Mariae in Contra, S. Ioannis, S. Simeonis in Salvanero, S. Nicolai de Trulla, S. Petri in Scanu, S. Pauli in Cortoniano et S. Petri in Olim ecclesias, cum omnibus pertinentiis earumdem. In episcopatu Spoletan. monasterium S. Sylvestri de Monte Subaci, cum omnibus pertinentiis suis. In episcopatu Camerinen. monasterium S. Helenae iuxta flumen Aesinum, cum omnibus pertinentiis suis. Eremum Aquae Perellis et eremum de Quadrigatia cum terris, pratis, vineis, nemoribus, usuagiis, pascuis, in monte et plano, in aquis et molendinis, in viis et semitis, et omnibus aliis libertatibus et immunitatibus suis.

§ 3. Sane statuimus monasteria, prioratus, ecclesias, hospitalia, cappellas et loca praedicta, cum pertinentiis et membris eorum, tamquam corpus unum sub uno capite, sub priore dumtaxat eremi supradictae perpetuis temporibus permanere, ac sub illius disciplinae observatione persistere; sub illo, inquam, priore, qui ab ipsius eremitis et congreg. abbatibus et prioribus ipsius ordinis regulariter fuerit electus. Eremum quoque, monasteria, prioratus, ecclesias, hospitalia, cappellas et loca praescripta, personasque ipsius ordinis ab omni iugo, iurisdictione et lege dioecisana archiepiscoporum, episcoporum, archidiaconorum et quorumlibet ordinariorum iudicum penitus eximimus. Retento nobis et Ecclesiae Romanae annuo censu unius unciae auri in signum perpetuae libertatis, ut vos in speciales filios Apostolicae Sedis as-

Omnia monasteria a priore generali regenda:

Qui ab ordinis abbatibus eligatur

Omnia vero monasteria etc. soli Rom. Pontifici subiecta,

sumpti, nullius alterius iudicium subeatis.

Et ab omni
illa iurisdic-
tione exem-
pta

§ 4. Statuimus etiam ut eremus, monasteria, prioratus, ecclesiae, hospitalia, cappellae, ac loca et personae dicti ordinis, tantum Romano Pontifici sint subiecta. Districtius inhibentes, ne quis archiepiscopus, archidiaconus seu quilibet iudex ordinarius, in eremum, monasteria, prioratus, ecclesias, hospitalia, cappellas et loca, seu personas eiusdem ordinis, excommunicationis, suspensionis vel interdicti sententias promulgare, aut in eis correctionis vel visitationis officium, sive iurisdictionem aliquam exercere, aut personas ipsas ad synodum evocare, seu ab eis exactiones vel collectas aliquas exigere vel extorquere praesumant. Non obstante si aliqui archiepiscopi et episcopi contra personas vel loca dicti ordinis, pro subiectione eremi, monasteriorum, prioratum, eccles., hospit., seu locorum dicti ordinis, moverint quaestionem, decernendo huiusmodi sententias si quas in personas, monaster., prioratus, ecclesias, hospit. et loca praedicta, per archiepiscopos, episcopos, archidiaconos et iudices ordinarios, contra inhibitionem huiusmodi, promulgari contigerit, irritas et inanes, et praedictas personas ad observationem praedictarum sententiarum aliquatenus non teneri.

Prioris gene-
ralis supra cae-
teros auctori-
tas.

§ 5. Praeterea inhibemus, ne aliqua persona ipsius ordinis, vel alia, monasterium aliquod, ecclesiam, hospitale, cappellam, aut locum aliquem a dictae congregationis unitate remove praesumat, statuentes, ut priori eremi praefatae, qui pro tempore fuerit, tamquam pater dicti ordinis, abbates, priores, monachos, conversos, abbatissas, moniales, conversas, hospitalarios, monasteria et loca ipsius ordinis sine contradictione aliqua visitare, per se, vel alium, aut alios, quos duxerit ad hoc deputandos, ac reformare, praelatos in monasteriis et locis praedictis instituere ac destituere, et electiones eorum confirmare, prout secundum Deum

et instituta praefati ordinis viderit expedire, ac omnem iurisdictionem in eos libere valeat exercere.

§ 6. Ad haec concedimus vobis, ut liceat vobis parochianis vestris per monachos et oblatos vestros presbyteros divina officia celebrare ac celebrari facere, iniungere poenitentias, proponere verbum Dei, exhibere alia ecclesiastica sacramenta, contradictione archiepiscoporum, episcoporum et aliorum Ecclesiae praelatorum aliquatenus non obstante.

Facultas sa-
cramenta sa-
ccularibus min-
strandis.

§ 7. Chrisma vero, Oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes monachorum et clericorum, benedictiones abbatum, abbatissarum, monialium, vasorum et vestium recipiendi a quocumque malueritis catholico episcopo gratiam et communionem Apostolicae Sedis habente, qui nostra fretus auctoritate, quod postulatur, vobis impendat.

Privilegia ex-
emptionis non-
nullae.

§ 8. Praeterea cum generale interdictum terrae fuerit, liceat vobis in monasteriis et locis vestris, exclusis excommunicatis et interdictis, ianuis clausis, non pulsatis campanis, et voce submissa, divina officia celebrare.

§ 9. Porro laborum vestrorum de possessionibus habitis ante concilium generale, ac etiam novalium, quae propriis manibus aut sumptibus colitis, de quibus novalibus aliquis hactenus non percepit, sive de hortis, virgultis et piscationibus, vel de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere praesumat.

§ 10. Liceat quoque vobis personas liberas et absolutas e saeculo fugientes, ad conversionem recipere, ac eas, absque contradictione aliqua, retinere.

Facultas re-
plem in ordi-
ne.

§ 11. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vel sororum vestrorum, post factam in dicta eremo, seu monasteriis, aut locis ipsius ordinis, professionem, fas sit sine prioris eremi praedictae licentia, de eremo, monasteriis vel locis eiusdem discedere. Discedentem vero absque litteris dicti prioris nullus audeat retinere. Quod

Professio vero
ab eo discedere
non licet.

si quis forte retinere praesumpserit, liceat dicto priori, in ipsos tam praelatos, quam subditos monachos et conversos, abbatissas, moniales, conversas regularem sententiam promulgare.

Nihil de mona-
steriis alienan-
dum.

§ 12. Illud districtius inhibentes ne alicui praelato et conventui ipsius ordinis, terras, vel beneficium aliquod Ecclesiis vestris collatum, liceat dare, vendere, obligare, alienare sine praedicti prioris licentia speciali. Si quae vero donationes vel alienationes, aliter quam ut dictum est, factae fuerint, eas irritas esse censemus.

Non fideiuben-
dum, aut acci-
piendum mutuo.

§ 13. Ad haec, prohibemus ne aliquis monachus vel conversus sub professione alicuius domus ordinis eiusdem astrictus, sine consensu et licentia sui praelati ac maioris partis capituli eiusdem domus, pro aliquo fideiubeat, vel ab aliquo pecuniam mutuo accipiat ultra summam a capitulo vestro constitutam, nisi propter manifestam domus ipsius utilitatem. Quod si quis facere forte praesumpserit, non teneatur conventus pro his aliquatenus respondere.

Sententiae
contra eos in-
iuste latae ir-
ritae.

§ 14. Caeterum si archiepiscopi, vel episcopi, aut aliarum Ecclesiarum rectores in mercenarios, vel familiam vestram, pro eo quod aliqua vobis obsequia ex charitate praestiterint, vel ad laborandum adiuerint, in illis diebus, in quibus vos laboratis et alii feriantur, excommunicationis, suspensionis, vel interdicti sententiam promulgarint, ipsam, tamquam contra Apostolicae Sedis indulta prolatam, decernimus penitus non tenere, nec litterae illae firmitatem habeant, quas tacito nomine Camaldulensis ordinis, et contra indulta privilegiorum apostolicorum contigerit impetrari.

Privilegia ali-

§ 15. Prohibemus insuper, ut intra fines parochiarum vestrarum nullus sine assensu dioecesei episcopi et vestro cappellam vel oratorium de novo construere audeat.

§ 16. Sepulturam etiam locorum vestrorum liberam esse decernimus, ut eo-

rum devotioni et extremae voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, aut etiam publice usurarii, nullus obstet. Salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur.

§ 17. Paci quoque et tranquillitati vestrae paterna in posterum sollicitudine providentes, auctoritate apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum, seu granciarum vestrarum, nullus rapinam seu fortum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temere capere vel interficere, seu violentiam audeat exercere.

§ 18. Praeterea omnes libertates et immunitates a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus et aliis archiepiscopis, monasteriis et locis vestris concessas, necnon libertates et exemptiones saecularium exactionum a regibus et principibus, vel aliis Christi fidelibus rationabiliter vobis indultas, ac etiam vestras antiquas et rationabiles consuetudines, auctoritate apostolica confirmamus, et praesentis scripti privilegio communimus.

Libertates om-
nes et consue-
tudines confir-
mantur.

§ 19. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat eremum, monasteria, ecclesias et loca praedicta temere perturbare, aut eorum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione aut sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicae auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, saecularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertioque commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a Sacratissimo Corpore et Sanguine Dei et Domini nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae subiaceat ultioni.

Claustrae.

§ 20. Cunctis autem, qui eisdem locis sua iura servare voluerint, sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen.

Datum Viterbii per manum magistri Iordani S. R. E. vice-cancellarii et notarii, decimo kal. augusti, indictione prima, incarnationis dominicae anno millesimo ducentesimo quinquagesimo octavo, pontificatus vero domini Alexandri Papae quarti anno quarto.

Dat. die 23 iulii 1258, pontif. anno iv.

XLV.

Testimonium Alexandri PP. Castrum Acuti pleno iure ad Anagninam Ecclesiam pertinere (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Anagninae Ecclesiae de Alexandro in minoribus agente merita. — Castrum Acuti quomodo ab Anagnina alienatum Ecclesiae. — Ad eam pleno iure spectare declaratur.

Alexander episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Ex assumpto apostolatus officio ad universas prospicientes Ecclesias, in eo praecipue debemus vigilantis sollicitudinis adhibere studium circa eas, ut cum Domini adiutorio ipsas in salubri statu regamus, et prospera earum iura opportuno ad hoc impenso munimine integra conservemus, ad vitanda pericula, quae in iis eisdem ingruere possent Ecclesiis, necessaria remedia praevidentes. Hanc inter alias Ecclesias Anagninam nostrae quidem tutricem adolescentiae, ac magistrum, affectu nimirum diligimus speciali, et dulcedinis uberum memores, merito vehementer accendimur, ut ipsius honorem et commodum attentius procuremus.

(1) Ex Tabulario Ecclesiae huius edidit Ughell., Ital. Sac., tom. 1.

Ibi enim bases sumpsimus nostri status, ibi nostrae profectionis exordia pullularunt, ipsa profectibus nostris dedit initium, ipsa ut mater nostra suis beneficiis pueritiam educavit, et ad salutaria documenta ecclesiasticis erudit; illi nos et in annis teneris, et per incrementa firmioris aetatis sedulum impendimus famulatum, et ab illius procedentes gremio potiorum ministeriorum subivimus onera, de quibus postmodum in sublimiores honores nostri rapuere praecelsi; quare convenit, ut pro eius indemnitate propensius et instantius vigilemus. Quia igitur in ipsa Ecclesia, cuius canonicus fuimus, diu continuam residentiam fecimus, et in suis obsequiis longa decurrimus tempora, et explevimus plures annos, plene utique novimus iura, munimenta super ipsius pertinentiis manifesta sunt nobis, et de suis rationibus plenariam certitudinem obtinemus, sicut qui vidimus et pertractavimus, et qui curae huius plurimum extitimus studiosi, certificati nihilominus ex dictis sinceris et puris assertionibus antiquorum. Unde quia veraciter et pro certo scimus, et tamquam de re omnino notoria et evidentissima plane constat nobis, quod Castrum Acuti Anagninae dioecesis iam dudum ab eadem Ecclesia quondam iudicio iudici civi Anagnino, et eius successoribus vel haeredibus, seu posteris usque in tertiam generationem sub certo tenore locatum, ad Ecclesiam ipsam pleno iure pertinet, et sui iuris et proprietatis existit, ac ad eam temporale sive saeculare ipsius castri dominium, omnisque illius iurisdictio plene spectat; nos ne de hoc ambigi possit in posterum, ne super eodem castro calumniam aut molestiam aliquo tempore praedicta Ecclesia patiatur, dicimus, assecuramus et firmiter attestamus, quod praefatum Castrum Acuti, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, eiusque proprietate, dominium et iurisdictio integre, ut praemissum est, ad Ecclesiam pertinet memoratam, et ad fir-

Castrum Acuti quomodo ab Anagnina alienatum Ecclesiae.

Ad eam pleno iure spectare declaratur.

mam et plenam huius rei certitudinem, ac ad efficacem cautelam perpetuamque memoriam praesentes testimoniales, quod super has litteras eidem Ecclesiae de apostolica providentia exhibemus, statui-musque itaque auctoritate apostolica, ut hae litterae vim, robur, ac vigorem et valorem legitimarum et sufficientium probationum per omnia prorsus obtineant. Ita quod de hac re, tam in iudicio, quam extra iudicium, etiam si nulla instrumenta seu documenta super hoc apparuerint, solis eisdem litteris firmiter absque ulla dubitatione credatur, ipsaeque de hoc cunctis omnimodam certitudinem tribuant, et faciant plenam fidem.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostrae concessionis paginam infringere etc.

Datum Viterbii sexto idus septembris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 8 septembris 1258, pontif. anno iv.

XLVI.

Declaratio quorundam dubiorum concernentium causam fidei catholicae, et poenas haereticorum, eorumque complicum et fautorum.

SUMMARIUM

1. Relapsus in haeresim quis dicatur: — 2. Etiam qui post abiurationem favet haereticis. — 3. Testes periuri an in fidei causis admittendi. — 4. An inquisitoribus inquirendum sit de sortilegiis. — 5. Haeredes coguntur ad complendam satisfactionem defuncti. — 6. De usurarum quaestionibus non cognoscendum ab inquisitoribus. — 7. Haeredes non cogendi ad poenitentias defuncto non iniunctas. — 8. Facultas inquirendi per se vel per alium quomodo intelligenda. — 9. Clericus perpetuo immurandus degradatur. — 10. Instruentes citatos ab inquisitoribus ad celandam veritatem puniendi. — 11. Religiosi gravius saecularibus puniendi. — 12. Declaratio circa poenas fautorum haereticorum et eorumdem filiorum. — 13. Haec omnia prudenter adimplenda.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis Minorum, inquisitoribus haereticae pravitate in administratione Sancti Francisci, praesentibus ac futuris, salutem et apostolicam benedictionem.

Quod super nonnullis quaestionum articulis, in quibus causa fidei tangitur, nos consulere voluistis, sollicitudinis vestrae prudentiam in Domino commendamus.

§ 1. Primus igitur vestrae consultationis articulus continebat, utrum dici debeat relapsus in haeresim qui lapsus est in eam post abiurationem ipsius, in qua non invenitur antea commisisse; cum secundum proprietatem verborum non videatur relapsus, qui non fuerat ante lapsus. Ad quod taliter respondemus, quod talis, si tamquam accusatus vel suspectus de haeresi, eam in iudicio abiuravit, et postea committat in ipsa, censi debet quadam iuris fictione relapsus, licet ante abiurationem suam plene probatum non fuerit crimen haeresis contra ipsum, dummodo huiusmodi prius orta suspicio, violenta fuerit, et certis ac veris indiciis comprobata. Si vero levis et modica, quamquam ex hoc sit gravius puniendus, relapsorum tamen in haeresim non debet poena puniri, ex quo praesumi non potest verisimiliter ante lapsus in eam.

§ 2. Quaesivistis etiam circa idem, si is qui haeresim abiuravit, et per solam inexcusabilem receptionem vel receptionem, aut deductionem seu associationem vel visitationem haereticorum, sive dationem, vel missionem munerum, aut etiam alias in favorem eorum, qui excusari non possit, si haec adoratione tamen (ut verbis vestris utamur) lapsus est postmodum, propter hoc debeat iudicari relapsus: et quidem si legitime constitit, vel etiam nunc constaret, quod tales ante huiusmodi abiurationem in haeresi commisissent, non est dubium eos per hoc fuisse relapsos: quia tunc dubitari non debet, ex approbati a se prius erroris consequentia id fecisse.

Relapsus in haeresim quis dicatur?

Etiam qui post abiurationem favet haereticis.

Exordium.

Anagninae Ecclesiae de Alexandro in minoribus agente merita.

Testes periuri
an in fidei cau-
sis admittendi.

§ 3. Praeterea nonnulli talium, ut proponitis, iurant coram inquisitoribus tam de se, quam de aliis super facto haeresis veritatem dicere, sed periurant, non odio tamen vel pretio, sed timore sui potius, et suorum; corrigunt autem se postmodum super iis contra se ac alios suos complices deponendo. Cum itaque periurus, secundum iura, etiam post poenitentiam in criminalibus a testimonio repellatur, hinc quaeritur, utrum contra illos suos complices sit per testimonia talium procedendum. Super quo taliter respondemus, quod cum crimen huiusmodi sit exceptum, si ex manifestis iudiciis apparuerit, tales non animi levitate aut odii fomite ductos, seu corruptos pecunia, sed zelo fidei, tamquam poenitentes propriae culpae, asserere quod talia prius tacuerant, et velint in hoc errorem suum corrigere ac alios nominare, stari debet in favorem fidei, nisi aliud obsteret, attestationibus eorundem.

An inquisito-
ribus inquiren-
dum sit de sor-
tiligiis.

§ 4. Ad illud autem quod quaeritur, utrum ad inquisitores haeresis pertineat de divinationibus et sortilegiis, quae contra aliquos sibi denunciantur, cognoscere ac punire talia exercentes. Brevibus respondetur, quod cum negotium fidei, quod summe privilegiatum existit, per occupationes alias non debeat impediri, inquisitores ipsi de iis, nisi manifeste saperent haeresim, ratione huiusmodi officii sibi commissi, se nullatenus intromittant, sed eos relinquunt suis iudicibus poena debita castigandos.

Haeredes cog-
untur ad com-
plendam satis-
factionem de-
functi.

§ 5. Quidam insuper (ut adiecit) pro iis, quae commiserunt in haeresi, astringunt se inquisitoribus sub obligatione bonorum suorum ad recipiendum ab eis poenitentiam et complendam: sed ea, licet iniuncta, non tamen peracta, quin potius in toto vel in parte neglecta, decedunt. Quaeritur ergo, utrum inquisitores ipsi, vel qui in eorum locum succedunt, possint ad satisfaciendum pro ipsis defunctis, haeredes vel detentores bonorum sic decedentium coarctare. Ad quod dicimus,

quod si per huiusmodi poenitentiam, aliquod onus ad salutem proficiens impositum fuerit in bonis temporalibus exequendum, ad complementum ipsius per inquisitores cogi debent haeredes, vel alii, ad quos bona talium cum suo onere devenerunt.

§ 6. Iniungitur etiam aliquibus ad poenam, in poenitentia pro haeresi, ab ipsius pestis inquisitoribus, ut usuras restituant, ad quod obligaverant in iudicio Ecclesiae se et sua. In quo quaeritur, utrum inquisitores ipsi, vel qui succedunt in locum eorum, ad respondendum coram se conquerentibus de usuris huiusmodi, et ad restitutionem earum, si de ipsis constiterit, possint compellere taliter poenitentes, prout ab eis in aliis iniunctis sibi poenitentis fieri consuevit. Ad quod respondemus, quaestionem super usuris motam contra tales iudicialiter, non debere audiri ab inquisitoribus haeresis, nec decidi. Nolentes, quod per causas huiusmodi offendiculum negotio fidei praepararetur: eos tamen ad restitutionem usurarum, de quibus constiterit, compellere poterunt, quibus in satisfactionem pro praedicto crimine, huiusmodi restitutionem in poenitentia iniungerunt.

§ 7. Sunt et alii, qui confessi sunt in iudicio de haeresi coram inquisitoribus huiusmodi pravitatis, sed antequam eis iniungeretur poenitentia, decesserunt. Super quo quaeritur si haeredes talium compelli possint ab inquisitoribus, ut ad ipsorum arbitrium satisfaciant pro defunctis. Praecipue cum iidem dum viverent, ad faciendam poenitentiam quam inquisitores eis vellent iniungere, bona sua inquisitoribus obligarint. Cui quaestioni sic duximus respondendum, quod postquam tales non decesserunt haeretici, sed reincorporati potius Ecclesiae unitati, non videmus quod eis post mortem, vel eorum haeredibus, qui ad successionem talium admittuntur, sit satisfactio pro extincto iam crimine iniungenda. In eo

De usurarum
quaestionibus
non cognoscan-
dum ab inquisi-
toribus.

Haeredes non
cogendi ad poe-
nitentiam de-
functi non in-
iunctam.

vero eam, in quo haeredes huiusmodi ad successionem non deberent ob culpam sui auctoris admitti, non obstante quod auctoribus ipsis viventibus hoc non fuerit, intercedente ipsorum morte, per sententiam declaratum, ad confiscationem bonorum post mortem nihilominus procedatur.

Facultas inquir-
endi per se vel
per alium quo-
modo intelli-
genda.

§ 8. Adiecitis praeterea, negotium seu officium inquisitionis contra haeticos dilecto filio priori fratrum Praedicatorum Parisien. a Sede Apostolica fuisse sub ea forma commissum, ut idem super hoc posset inquirere, tam per se, quam per alios, quos ad hoc idoneos reputaret: in quo quaeritur, utrum tales delegati existant, et quid possint etiam sic electi. Super quo taliter duximus ordinandum, quod idem prior possit tres vel quatuor idoneos ad hoc opus assumere, qui parem cum ipso habeant potestatem, et amovere illos, ac ipsorum loco alios substituere, quotiescumque viderit expedire. Ipsi tamen priori et aliis sic assumptis committendi dumtaxat citationes et examinationes testium, cum de huiusmodi crimine ac circumstantiis eius inquiritur, ac denunciationes sententiarum, quas super iis contra quoslibet contigerit ferri, et iis similia faciendi, conceditur ab eadem Sede facultas.

Clericus, per-
petuo immuran-
dus degradatur.

§ 9. Quaestioni vero qua quaeritur, utrum constitutus in sacris, deprehensus in haeresi, et propter hoc immurandus (1) perpetuo, prius sit ab ordinibus a suo episcopo degradandus, antequam tradatur huiusmodi poenitentiae. Respondemus, quod talis, qui est perpetuo immurandus, prius debet a suis ordinibus degradari.

Instruente ci-
tatos ab inqui-
sitoribus ad ce-
landam verita-
tem puniendi.

§ 10. Nonnulli quoque clerici, et quod est deterius, sacerdotes, praetextu pecuniae, vel alicuius servitii temporalis, inveniuntur aliquando inquisitionis impedire negotium, instruendo citatos haeticorum credentes de celanda veritate, falsitate dicenda, vel eos indebite liberando. De quibus quaeritur utrum in-

(1) Immurare, carcere includere (Ducange).

quisitores possint tales capere ac etiam retinere: aut quod sic accepta restituant, coarctare. Dubium itaque non videtur, quod ii, quos constat exercere praemissa, ea faciunt in favorem haereticae pravitatis. Quare possunt a talibus per inquisitores compesci, et poena debita castigari, tam per captionem personarum, quam etiam alias, prout culpa exegerit delinquentis.

Religiosi gra-
vius saeculari-
bus puniendi.

§ 11. Quod autem postmodum quaerebatur, quomodo essent puniendi religiosi, qui inveniuntur in haeresim deliquisse; cum saeculares peccantes in simili casu immurationis, vel alia poena plectantur. Eius solutio satis patet, cum certum sit, tales in hoc, et in consimilibus delinquentes, gravius etiam saecularibus puniendos.

Declaratio cir-
ca poenam fau-
torum haereti-
corum et eo-
rundem illor-
um.

§ 12. Frequenter etiam vobis ab Apostolica Sede committitur, ut tam haeticos, credentes, receptatores, fautores et defensores eorum, quam ipsorum filios et nepotes, ac illos etiam, qui praedictorum interventu vel gratia tales essent adepti, vel assequerentur in posterum, privandi personatibus, dignitatibus et honoribus quibuscumque, ac beneficiis ecclesiasticis, et officiis publicis, de dioecesanorum, vel eis absentibus vicariorum suorum consilio, habeatis liberam facultatem, quod qualiter intelligi debeat, petivistis eiusdem Sedis oraculo declarari. Hoc sane de filiis et nepotibus illorum, credentium, et aliorum huiusmodi, qui modo tales esse probantur, intelligendum esse videtur, non autem illorum, quos emendatos constiterit, et pro culpa huiusmodi ad mandatum Ecclesiae poenitentiam recepisse, quam ipsi vel iam perfecerunt, vel humiliter prosecutioni eius insistunt, vel parati fuerunt, dum viverent, ad recipiendam eandem. Dioecesani quoque in privandis talibus sunt generaliter requirendi, nisi forsitan constaret legitime, quod iidem scienter eis beneficia contulissent; tunc enim eos in

ius requirendos esse non credimus, sed potius a suo iudice puniendos.

Haec omnia
prudenter ad-
implenda.

§ 13. Vos igitur haec et alia contingentia in hac parte commissum vobis officium, sic prudenter et fideliter exequi procuretis, sic ad ea pure propter Deum, cuius causam geritis, vestra feratur intentio, quod labor vester vobis ad vitae praemium, et aliis ad salutem, quae solum in talibus quaeritur, proficiat animarum.

Datum Viterbii quinto kalendas octobris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 27 septembris 1258, pontif. anno iv.

XLVII.

Infirmi, qui sanae mentis haereticorum consolamentum petunt, non excusantur eo quod, tempore receptae consolationis, sanae mentis non essent, eorumque familiares super hoc in testes non admittendi.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis fratrum Minorum inquisitoribus haereticae pravitate in administratione S. Francisci, praesentibus et futuris, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex parte vestra fuit propositum coram nobis, quod nonnulli de partibus, ubi vobis contra haereticos inquisitionis officium est commissum, in mortis articulo constituti, salutis remedium abhorrentes, Consolatos haereticos ad se introduci faciunt, et ab eis per impositionem manus, desolationis suae consolationem accipiunt, secundum pessimam consuetudinem eorundem. Sed filii et haeredes sic decedentium propter hoc exhaereditati timentes, ac volentes ob id eorum malitiam excusari, proponunt se velle probare per testes, quod iidem, quando recipiebant consolationem huiusmodi, loquelam amiserant et erant alienati a mente: cum moris sit apud eos (ut dicitur) quod nulum taliter consolentur, qui non sit sanae

mentis et memoriam habeat ordinatam. Quare nos consulere voluistis, utrum debeant tales probationes admitti.

§ 1. Nos igitur consultationi vestrae taliter respondemus, ut si legitime constituerit, quod praedicti, dum sanae mentis essent, petierint haereticos Consolatos, sicque viam fuerint universae carnis ingressi, licet consolationem huiusmodi, imo verius desolationem, non sanae mentis effecti, vel post perditam iam loquelam suscepisse dicantur, nulla super hoc probatio admittatur, cum in nullo sic decedentes debeant propterea relevari. In dubio vero admitti poterit: non tamen uxores, filii, seu familiares, aut de suis aliqui, ad hoc probandum recipiantur in testimonium, sed alii testes idonei, et specialiter fidei zelatores, cum contra tales sit non modicum praesumendum: sitque in talibus propter huiusmodi privilegium, cum multa cautela, summaque diligentia praeter caeteris negotiis, procedendum.

Datum Anagninae idibus novembris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 13 novem. 1258, pontif. anno iv.

XLVIII.

De cautione recipienda ab haereticis conversis et eorum fautoribus. Statuitur insuper, ut ex pecunia ex mulctis proveniente expensae Inquisitoribus ministrentur per episcopos.

SUMMARIUM

1. Primum caput. — 2. Caput alterum.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis Minorum inquisitoribus haereticae pravitate in administratione Sancti Francisci, tam praesentibus, quam futuris, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Super extirpatione haereticae pravitate, hoc a vobis in locis in quibus contra haereticos vobis inquisitionis officium est commissum, statuimus obser-

Primum caput

vandum, ut haereticis, credentibus, fautoribus, receptatoribus et defensoribus haereticorum ipsorum, ad mandatum Ecclesiae redeuntibus, sub certa poena pecuniaria inter caetera, quae iniungenda fuerint, iniungatis districte, quod fidem catholicam firmiter teneant, et ulterius haereticis ipsis auxilium, consilium et favorem aliquem non impendant, necnon Ecclesiae mandatis obediant, et observent, quae eis feceritis, vel unus vestrum, occasione ipsius haereticae pravitate, et ab eisdem cautio exigatur. Nos autem vobis et singulis vestrum, cogendi per censuram ecclesiasticam, appellatione remota, tam redeuntes ipsos, quam et defensores, si oportuerit, eorundem, ad praestationem vel solutionem huiusmodi poenae, ad quam se obligaverint, si, quod absit, in dictam poenam inciderint, plenam concedimus auctoritate praesentium, facultatem.

§ 2. Pecunia vero, quae de huiusmodi poenis, vel ex tertia parte mulctarum, vel condemnationum exigendarum a quibuslibet personis et locis, seu honorum apprehendorum, occasione haeresis vel haereticorum, secundum tenorem constitutionum nostrarum (quas in eisdem haereticos, fautores eorum, et alios promulgatas, in capitularibus civitatum et locorum aliorum conscribi mandavimus) forte pervenerit, penes tres viros fide probatos a vobis, et a dioecetano, vel eiusdem vicario, si idem praesens non fuerit, eligendos, deponatur fideliter conservanda, et de illa vobis et singulis vestrum necessariae ad prosecutionem negotii contra haereticos expensae sine difficultate aliqua de ipsius dioecetani consilio ministrentur, et eidem dioecetano de iis, quae expendi contigerit, rationis plenariae fidelis computatio exponatur.

Datum Anagninae idibus novembris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 13 novem. 1258, pont. anno iv.

Sequitur alia constitutio super poenarum exactione.

SUMMARIUM

1. Nonnullis pro poenis sibi iniunctis fideiussorias cautiones praestantibus, — 2. Exigi statuit huiusmodi cautiones.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus de ordine Minorum, inquisitoribus haereticae pravitate in administratione S. Francisci, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Ad audientiam nostram pervenit, quod nonnulli de administratione beati Francisci notati et suspecti de haeretica pravitate, ac factores et receptatores haereticorum, ad mandatum Ecclesiae redeuntes, interdum se obligant sub certis poenis ad parendum mandatis Ecclesiae, et super hoc praestant vobis fideiussorias cautiones, quorum nonnulli mandatis, quae ipsis faciatis, parere recusant.

§ 2. Quia vero nostri decet appositione consilii super hoc salubriter providere, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus tales et fideiussores eorum, quod mandatis factis eis per vos et faciendis pareant, monitione praemissa, per impositionem et exactionem poenarum, ad quae se obligant, et etiam per censuram ecclesiasticam, appellatione remota, cogatis: invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Datum Anagninae decimo kalendas februarii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 23 ianuarii 1260, pontif. anno vi.

XLIX.

Quod praelati ecclesiastici, rectores saeculares, et alii, faveant inquisitoribus haereticae pravitate, in negotio fidei exequendo.

SUMMARIUM

1. Cum cresceret haeretica pravitas, missos a se ait Minoritas, et de ea inquirant. —

Nonnullis pro poenis sibi iniunctis fideiussorias cautiones praestantibus.

Exigi statuit huiusmodi cautiones.

2. Omnes itaque hortatur, ut eisdem praesto sint.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis, et dilectis filiis electis, abbatibus, prioribus, ministris, guardianis, et aliis Ecclesiarum praelatis et rectoribus, necnon et universo clero, tam religiosi cuiuscumque professionis et ordinis, quam saecularibus, in ducatu Spoletano constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exortis in agro fidei christianae per partes Italiae abundantius solito haereticae pravitate zizaniis, seminante illa, per temporis impacati malitiam, homine inimico, Sedes Apostolica eius caput fidei et magistra, volens circa zizaniorum extirpationem huiusmodi, per aliquos de fratribus ordinis Minorum, partes suae sollicitudinis adimpleri, dilecto filio . . . ministro provinciali eiusdem ordinis, in administratione Sancti Francisci mandavit, ut ipse duos ex fratribus suis viros, zelum habentes christianae fidei, et opere ac sermone potentes, assumeret, eisque in partibus vestris, inquisitionis officium contra haereticos, eorumque fautores et complices, iniungere procuraret.

Cum cresceret haeretica pravitas, missos a se nisi Minoritas, qui de ea inquirunt.

Omnes itaque hortatur, ut eisdem praesto sint.

§ 2. Nos itaque Christi nomen in populo exaltari gaudentes, ac fidei eius massam ab omni, per quod infici valeat, emundari totis affectibus cupientes, universitatem vestram rogamus, monemus, et hortamur attentè, per apostolica vobis scripta mandantes, quatenus attendentes prudenter, quod inquisitores huiusmodi a praedicto deputati ministro pro defensione ipsius fidei, et cum salute fidelium laborantes, et periculis personas proprias salubriter exponentes, nequeunt ad omnia, quae tanto expediunt negotio, sufficere per seipsos, eisdem et aliis, si quos ad hoc ex ipsius fratribus contigerit deputari, in praedicto exequendo negotio efficaciter assistatis, opportunum sibi consilium, favorem et auxilium impendendo, ita quod exinde vestrae fidei sinceritas

merito valeat commendari, nec contingat Dei opus periculose per vestram negligentiam vel incuriam intermitteri, quas proculdubio, praeter id quod horrendis notaret maculis infamia negligentes, ultrix omnis inobedientiae ac negligentiae apostolica severitas acri percelleret disciplina.

Datum Anagninae decimo septimo kalendas decembris, pontificatus nostri anno quarto.

Dat. die 15 novem. 1258, pontif. anno .v.

L.

Indulgentiae pro inquisitoribus haereticae pravitate, eorumque notariis, sociis et fautoribus, ac pro omnibus in prosecutione negotii fidei decedentibus.

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Indulgentiarum concessio.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis fratrum Minorum inquisitoribus haereticae pravitate in administratione S. Francisci, praesentibus et futuris, salutem et apostolicam benedictionem.

Firmissime teneat vestra prudentia, et nullatenus dubitet, quod Deus indulgentiarum et pater misericordiae, considerans merita singulorum, contentus nostris indulgentiis non existit, quin beneficientibus gratiam potiorem indulgeat et gloriam superaddat, ad quas per fructum boni operis promerendas, fideles Christi frequenter et libenter nostris remissionibus invitamus. Cum itaque vos propter Deum in negotio fidei laborantes, huiusmodi salutaribus praemiis deceat recreari:

Exordium.

§ 1. Nos vobis vere poenitentibus et confessis, de omnipotentis Dei misericordia, et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, plenam concedimus veniam peccatorum. Sociis autem ordinis vestri fratribus et notariis

Indulgentiarum concessio.

vestris, qui una vobiscum in prosecutione huiusmodi negotii laborabunt, et aliis, qui ad impugnandum haereticos, credentes, receptatores, fautores et defensores eorum, vobis ex animo auxilium praestiterint vel favorem, tres annos de iniuncta sibi poenitentia relaxamus. Et si qui ex eis in prosecutione huiusmodi negotii forte decesserint, eis peccatorum omnium, de quibus corde contriti ac ore confessi fuerint, plenam veniam indulgemus.

Datum Anagninae decimoseptimo kalendas octobris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 septembris 1259, pontif. anno v.

LI.

Inquisitorum haereticae pravitate facultas cogendi quoscumque magistratus et officiales ad exequendum eorum sententias.

SUMMARIUM

Causae ferendae legis. — 1. Statutum (de quo in rubrica). — 2. Obstantium derogatio.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus de ordine Minorum, inquisitoribus haereticae pravitate in provincia Beati Francisci, salutem et apostolicam benedictionem.

Causae ferendae legis.

Ad audientiam nostram pervenit, quod potestates, rectores, iudices, antiani, officiales, consilia et communitates quorundam castrorum, locorum et civitatum provinciae Beati Francisci, in qua inquisitio contra haereticos vobis a Sede Apostolica est commissa, circa executiones sententiarum, quas contra notatos suspectos de haeretica pravitate, credentes, fautores et receptatores eorum profertis, a vobis super hoc requisiti, se interdum reddunt difficiles et etiam negligentes. Nos itaque volentes, quod negotium inquisitionis huiusmodi salutarem consequatur effectum, circa ea intendimus animo vigilantibus, per quae, submotis quibuslibet obstaculis, praedictum negotium,

Deo propitio, de bono in melius dirigatur.

§ 1. Quocirca universitati vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus potestates, rectores, iudices, antianos, officiales quocumque nomine censeantur, consilia et communitates praedictas, quod huiusmodi sententias a vobis latas et ferendas, etiam sublato cuiuslibet dilationis et difficultatis obstaculo, executioni demandent, monitione praemissa, per excommunicationis in personas potestatum, rectorum, iudicum, antianorum, officialium et consiliariorum, ac privationis ab officiis; et in civitates, castra et loca huiusmodi, interdicti sententias, appellatione remota, cogatis.

Statutum (de quo in rubrica)

§ 2. Non obstante aliqua indulgentia Sedis Apostolicae, de qua cuiusque tenore oporteat in nostris litteris plenam et expressam mentionem fieri, et per quam effectus praesentium impediri valeat vel differri.

Obstantium derogatio.

Datum Anagninae decimotertio kalendas februarii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 20 ianuarii 1260, pontif. anno vi.

LII.

Inquisitorum haereticae pravitate auctoritas compellendi quoscumque ad sibi exhibendum scripturas et instrumenta spectantia ad officium sanctae inquisitionis, et convocandi clerum et populum adversus haereticos et eorum fautores.

SUMMARIUM

Facultas compellendi omnes habentes scripturas spectantes ad inquisitionem: — 1. Absolvendique redeunte ad fidem; — 2. Convocandi clerum et populum; — 3. Indulgentias elargiendi: — 4. Et summarie contra omnes procedendi: — 5. Quibuscumque non obstantibus.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis . . . . fratribus de ordine Minorum, inquisitoribus haereticarum pravitate in administratione Sancti Francisci, salutem et apostolicam benedictionem.

Facultas compellendi omnes habentes scripturas spectantes ad inquisitionem.

Cupientes, ut inquisitionis negotium contra haereticam pravitatem sollicitudini vestrae commissum, ad Dei gloriam et augmentum fidei catholicae, in nostris manibus feliciter prosperetur; compellendi, appellatione remota, per censuram ecclesiasticam, per vos, vel per alios, quos ad hoc idoneos vos, vel alter vestrum duxeritis eligendos, omnes illos, qui scripta vel instrumenta inquisitionis, vel ad eius officium pertinentia, per quoscumque haecenus facta, ac etiam facienda contra haereticos, credentes, receptatores, fautores seu defensores eorum habent vel habuerint, ut ea sine cuiuslibet difficultatis seu dilationis dispendio, vobis vel alteri vestrum exhibeant.

Absolvendique redeuntes ad fidem;

§ 1. Necnon absolvendi a sententia excommunicationis omnes illos, qui dimissa haereticorum perfidia, ad unitatem catholicae fidei libere ac humiliter redire voluerint, et credentes, receptatores, fautores ac defensores eorum, ac etiam reconciliandi eos Ecclesiae, a qua noscuntur diabolica suggestionem praecisi.

Convocandi clericum et populum;

§ 2. Convocandique clericum et populum civitatum, castrorum, aliorumque locorum contra tales: ita ut in ferendis sententiis contra ipsos possitis peritos et discretos, prout expedierit, advocare.

Indulgentias elargiendi;

§ 3. Dandi quoque omnibus accedentibus ad vocationem huiusmodi, auctoritate nostra, quadraginta dierum indulgentiam.

Rt. summarie contra omnes procedendi;

§ 4. Procedendi etiam contra illos, quos in dicta provincia commisisse constiterit, licet ad alias partes se duxerint transferendos: necnon et ut in eodem negotio summarie, absque iudiciorum et advocatorum strepitu procedere valeatis, auctoritate praesentium vobis et cuilibet vestrum concedimus facultatem. Contra-

dictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo.

§ 5. Non obstantibus si aliquibus sit indultum ab eadem Sede, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas, nisi plenam et expressam, vel de verbo ad verbum fecerint mentionem: et constitutione de duabus dietis edita in concilio generali.

Quibuscumque non obstantibus.

Datum Anagninae quarto nonas martii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 4 martii 1260, pontif. anno vi.

LIII.

Praelati, ecclesiastici et alii omnes clerici quomodolibet exempti, statim requisiti, provideant inquisitoribus, eorumque sociis, de salvo conductu.

Alexander episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, et dilectis filiis abbatibus, prioribus, archidiaconis, archipresbyteris, praepositis, plebanis, et aliis Ecclesiarum praelatis et clericis religiosi et saecularibus, tam exemptis, quam non exemptis per provinciam Romanam, quae continet Urbem cum suo districtu, patrimonium Beati Petri in Tuscia, Sabinam, Reate cum sua dioecesi, Campaniam et Maritimam constitutis, ad quos litterae istae pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad extirpandam de partibus vestris haereticam pravitatem totis affectibus intendentes, inquisitionem faciendam in illis partibus contra respersos huiusmodi pravitate, dilecto filio fratri Andreae de ordine Minorum duximus committendam.

§ 1. Ut igitur idem frater vestro fultus praesidio, in commisso sibi negotio inquisitionis, Deo propitio, valeat prosperari, universitatem vestram rogamus et hortamur attente, in virtute obedientiae ac sub poena excommunicationis per apostolica vobis scripta praecipiendo man-

dantes, quatenus vos universi et singuli dicto fratri Andreae et sociis eius, de securo conductu, quotiescumque vos super hoc duxerint requirendos, liberaliter ac sine dilatione de loco ad locum providere curetis: preces nostras et praecceptum taliter impleturi, ut pateat per effectum operis, quod sitis orthodoxae Fidei zelatores, nosque devotionem vestram possimus exinde merito commendare.

Datum Anagninae idibus martii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 15 martii 1260, pontif. anno vi.

LIV.

Declaratio illorum, quae a clero Urbis servari debent in processione, quae fit ad basilicam Sancti Petri die festo Sancti Marci (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Inter capitulum S. Petri et Rom. Fratritatem super nonnullis suborta quaestio. — De vexillis, crucibus, aliisque insigniis. — De denariis recipiendis. — De crucibus per ordines regulares ferendis.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis rectoribus Romanae Fratritatis et clero Urbis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Iurgia litium, quibus turbatur in clero nonnumquam unanimitas ecclesiasticae unitatis, libenter Apostolicae Sedis cura studiosa dissolvit, eaque veluti pestiferos charitatis fraternae languores, sanae pacis consilio medicatur, ut in obsequiis munerum divinorum, quae oportet ordinabiliter suaviterque disponi, contentiois zelus sinceritatem non inficiat ministrorum, et ministerii ordinem dissensionis tumultuatio non corrumpat. Ubique sane super hoc vigilantiae nostrae desudare

(1) Ex Regest. Vatic.

debet attentio, et, quantum posse sinit humana fragilitas, procurare, ut in tranquillitate concordiae Patri luminum devota sacerdotalis militiae agmina famulentur. Super vos autem tanto instantius haec sollicitudo nos urget, quanto propinquius vos affectioni nostrae, curaque subnectit iniunctum nobis officium apostolicae servitutis, quantoque singularius ecclesiasticorum oculi ex omnibus partibus suis deberent mores vestros, velut quaedam salutaris conditionis exemplaria, intueri. Sane dudum inter vos ex parte una, et dilectos filios capitulum basilicae Principis Apostolorum de Urbe ex altera, super crucibus, insigniis et vexillis portandis ad eandem basilicam in processione, quae in festo Sancti Marci fieri consuevit, et denariis, qui ecclesiis, monasteriis et cappellis vestris pro salario, quod presbyterium dicitur vulgariter, exhibentur, quaestione suborta, et super hoc nonnullis testibus hinc inde coram deputato a nobis auditore productis, per depositiones eorumdem testium, non potuit plene de partium intentione liquere. Verum quia huiusmodi controversia, quae aliis ponere scandalum et disceptantium laedere poterat charitatem, est potius, prout nobis videtur, providentiae consilio, quam iudicio dirimenda; dignum fuit et congruum, ut de Sede Apostolica pro causa quae quodammodo respicit praedicti apostolorum Principis regni coelestis clavigeri interesse, potestativus reconciliatiois sermo in medias partes vestri dissidii prosiliret, et per eum contentiois vestrae murmura perpetuae pacis silentio premerentur. Provida igitur deliberatione decernimus et irrefragabili constitutione sancimus, ut canonici, tam saeculares, quam regulares, et monachi omnium parochialium ecclesiarum, cum crucibus et aliis insigniis consuetis, ecclesiarum vero presbyterorum et diaconorum cardinalium et monasteriorum cum crucibus propriis et vexillis, archipresbyteralium autem ecclesiarum, prioratum et cap-

Inter capitulum S. Petri et Rom. Fratritatem super nonnullis suborta quaestio.

De vexillis, crucibus, aliisque insigniis.

De denariis recipiendis.

pellarum exemptarum et omnium aliarum, quae duodecim denarios, vel plures pro huiusmodi salario recipiunt, cum propriis omnino crucibus argenteis, aureis, vel aliis quas habent, et cum vexillis, si habent et portare consueverunt. Clerici quoque aliarum cappellarum, quarum singulae tantum octo denarios pro eodem salario recipiunt, vel cum propriis crucibus et vexillis, vel cum alienis etiam, sicut fuit hactenus consuetum, induti vestimentis sericis, aut superpelliciis, sive coctis, in eodem festo vadant processionaliter annuatim ad basilicam supradictam recepturi salarium vel presbyterium consuetum, quod eis per canonicos eiusdem basilicae, et unum de familiaribus nostris volumus exhiberi.

De crucibus per ordines regulares ferendis.

Alii autem monachi, fratres Minores, Praedicatorum et Eremitae, ac religiosi alii cuiuscumque ordinis, cum crucibus in eodem festo processionaliter vadant ad basilicam memoratam. Quicumque vero fraude seu malitia contra huiusmodi nostram constitutionem venire aut facere, seu ipsam violare praesumpserit, eo ipso sententiam excommunicationis incurrat, a qua, non nisi per Romanum Pontificem, vel eum cui hoc specialiter commiserit, absolvatur.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Anagninae duodecimo kalend. maii, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 20 aprilis 1260, pontif. anno vi.

LV.

Quod inquisitores haereticae pravitatis, bona haeticorum confiscata distrahant, et pretium ad opus sanctae Romanae Ecclesiae conservent.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus Andreae, Gentili, et Bartholomaeo, ordinis Minorum, et aliis inquisitoribus haereticae pravitatis in Romana provincia, et administratione B. Francisci, salutem et apostolicam benedictionem.

Discretionem vestrae, de qua plenam in Domino fiduciam obtinemus, vendendi

ac distrahendi libere bona haeticorum, eorumque fautorum, credentium, receptorum et defensorum, publicata iam, seu confiscata, et in posterum publicanda et confiscanda, prout commisso vobis fidei negotio expedire videritis, ita quod eorum pretium ad opus Romanae Ecclesiae conservetur, necnon, et contradictores super hoc, per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendi, plenam et liberam concedimus auctoritate praesentium facultatem.

Datum Genuae octavo kalendas octobris, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 24 septem. 1260, pontif. anno vi.

LVI.

Quod inquisitores haereticae pravitatis procedere possint in causis Fidei contra quoscumque etiam exemptos, eligereque notarios etiam regulares, qui in saeculo notarii fuerunt.

SUMMARIUM

Facultas procedendi contra quoscumque etiam exemptos, — Notariosque eligendi.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus ordinis Praedicatorum, inquisitoribus haereticae pravitatis in Lombardia, Marchia Ianuensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Ne commissae vobis contra haeticos inquisitionis officium, quocumque contingat obice praepediri, vobis et singulis vestrum praesentium auctoritate concedimus, ut non obstantibus aliquibus privilegiis vel indulgentiis, quibuscumque personis, cuiusvis conditionis, dignitatis, vel gradus religionis aut ordinis, et praesertim Cisterciensium, Praedicatorum, Minorum, seu Eremitarum, sive communitatibus vel universitatibus civitatum locorum, specialiter vel generaliter sub quacumque verborum expressione vel forma ab Apostolica Sede concessis, vel amodo

Facultas procedendi contra quoscumque etiam exemptos

concedendis, etiam si dicatur in illis, quod eis per aliquas litteras, totum de verbo ad verbum tenorem non continentes, privilegiorum vel indulgentiarum ipsarum nequeat derogari, maxime quod illi excommunicari, vel ipsorum terrae supponi non possint ecclesiastico interdicto: aut quod praedictorum vel aliorum quorumlibet ordinum fratres, ad executiones negotiorum, aut ad citationes quorumlibet, sive denunciationes sententiarum excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, auctoritate litterarum apostolicarum minime cogi possint, nisi de ipsorum ordinibus et privilegiis vel indulgentiis eis super hoc a Sede Apostolica concessis, habeatur in eisdem litteris mentio specialis; in eodem officio, et contra impediens illud, vel in eo vobis, iuxta officium et posse suum, a vobis requisitos assistere non curantes, libere iuxta formam vobis per litteras nostras traditam, procedatis: cum ex huiusmodi, vel aliis privilegiis et indulgentiis, nullum vobis in tantae pietatis negotio, velimus obstaculum generari.

Notariosque eligendi.

Ad haec, si super his quae circa idem officium, illudque contingentia in scriptis fuerint redigenda, tabellionum saecularium copia forte defuerit opportuna, personis regularibus cuiuscumque ordinis, qui tabellionatus officium in saeculo habuisse noscuntur, exercendi illud in his, cum a vobis necessitate huiusmodi suadente fuerint requisiti, auctoritate nostra licentiam concedatis. Quos ad hoc, constitutione canonica vel regulari contraria nequaquam obstante, ex districto volumus iussionis nostrae praecepto teneri. Quod si nec tales habere poteritis, alios duos viros idoneos clericos, vel laicos, quoties talis imminet necessitas, assumatis: qui simul fideliter ea, quae fuerint a vobis, vel coram nobis ex praedicto officio generali gerenda, conscribant, quorum scripta, quantum ad hunc necessitatis articulum pertinet, ac si unius personae publicae manu confecta fuissent, inconcussam ha-

Bull. Rom. Vol. III.

85

bere decernimus firmitatem. Contradictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, non obstante constitutione de duabus dietis edita in concilio generali.

Datum Anagninae idibus octobris, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 15 octobris 1260, pontif. anno vi.

LVII.

Inquisitores haereticae pravitatis ordinis fratrum Praedicatorum vel Minorum non tenentur obedire praelatis suorum ordinum in concernentibus officium sanctae inquisitionis.

SUMMARIUM

Causa dandi privilegii. — Privilegium.

Alexander episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis universis fratribus Praedicatorum et Minorum ordinum inquisitoribus haereticae pravitatis, per diversas Italiae partes a Sede Apostolica deputatis, et in posterum deputandis, salutem et apostolicam benedictionem.

Catholicae Fidei negotium, quod plurimum insidet cordi nostro, in vestris prosperari manibus, ac de bono in melius procedere cupientes, ac volentes omne ab eo impedimentum omneque obstaculum removeri: praesentium vobis auctoritate mandamus, quatenus in eodem negotio, de divino et apostolico favore confisi, omni humano timore deposito, constanter ac intrepide procedentes, circa extirpandam haeticam pravitatem, tam de Lombardia et Thuscia, quam de omnibus aliis Italiae partibus, cum omni vigilantia omnique studio laboretis. Et si forsitan magister et minister generalis, alique priores et ministri provinciales, ac custodes seu guardiani aliquorum locorum vestrorum ordinum, praetextu quorumcumque privilegiorum seu indulgentiarum eiusdem Sedis dietis ordinibus concessorum, aut concedendorum in po-

Causa dandi privilegii.

sterum, vobis vel vestrum alicui seu aliquibus iniunxerint, seu quocumque praeceperint, ad tempus vel quoad certos articulos, certasve personas, negotio supersedeatis eidem.

Privilegium.

Nos vobis universis et singulis, auctoritate apostolica, districtius inhibemus, ne ipsis obedire in hac parte vel intendere quomodolibet praesumatis; nos enim privilegia seu indulgentias huiusmodi, quantum ad hunc articulum, tenore praesentium revocantes, omnes excommunicationis, interdicti et suspensionis sententias, si quas in vos, vel vestrum aliquos hac occasione ferri contigerit, irritas prorsus decernimus et inanes. Nam etsi praedicta Sedes interdum praelatis aliquibus vestrorum ordinum per suas sub certa forma committat litteras, ut ad exercendum inquisitionis officium contra haereticam pravitatem aliquos suorum ordinum fratres assumere valeant, ipsosque cum expedire viderint, amovere, ac alios subrogare; non tamen per hoc, quod ipsis ea dumtaxat de causa in hac parte committitur, quia de fratrum suorum ordinum idoneitate plenior habere notitiam praesumantur, aliqua eis super huiusmodi inquisitionis negotio, vobis immediate a praedicta Sede commisso et committendo, facultas vel iurisdictio attribuitur seu potestas.

Datum Laterani, tertio idus decembris, pontificatus nostri anno sexto.

Dat. die 14 decembris 1260, pontif. anno vi.

URBANUS IV

PAPA CLXXXII

Anno Domini MCCLXI.

Iacobus, natione Gallus, patria Trecensis, antea Virodunensis episcopus, mox patriarcha Hierosolymitanus, et in partibus septentrionalibus et orientalibus Legatus apostolicus. electus est Romanus

Pontifex die 29 augusti 1261, et die 4 sequentis septembris coronatus est, Urbani IV nomine sumpto. Sedit in pontificatu annos III, mensem I, dies IV, imperante in Oriente Michaeli Paleologo imperatore. Obiit Perusii die 2 octobris 1264, et sepultus est ibidem in ecclesia cathedrali Sancti Laurentii. Vacavit sedes menses fere V (1).

I.

Encyclicae Urbani IV de sua electione litterae (2).

SUMMARIUM

Exordium — A profunditate divini iudicii petitum. — 1. Qualis sit divina in Pontificum electione dispositio. — 2. Dies obitus Alexandri PP. — Actum a cardinalibus de successore eligendo. — Electio retardata. — 3. Factam narrat sui electionem: — 4. Ac se non nisi invito tantum onus suscepisse. — 5. Omnes ut pro ipso ad Deum orent, precatur.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, archiepiscopo Remensi, et suffraganeis eius, ac abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archidiaconis etc. per Remensem provinciam constitutis.

O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius! (3). Praecelsum quidem thronum coelorum continens, intuensque profundas abyssos, montium ponderans gravitatem et amplitudinem terrae palmo concludens, summa sua sapientia recte universa disponit, ineffabili providentia rationabiliter moderatur, immensa virtute firmiter stabilis, et mira prudentia salubriter dirigit et gubernat. In quibus omnibus est profecto plus admirandum, quam pensandum, plus laudandum, quam scrutandum, plus stupendum, quam loquendum,

(1) Ut cum Martino Polono conveniam. (2) Ex Raynaldo ad an. 1261. (3) Rom. XI, 33

Exordium

A profunditate divini iudicii petitum.

et plus verendum, quam diffiniendum. In horum quippe investigatione ac discussione sensus caligat hominis, mens hebescit, succumbit ingenium, et deficit intellectus, et quo plus cura haec intenditur, eo minus de his apprehenditur, et in maiorem horum incertitudinem incidit, qui ad eorum notitiam satagit plenior: quia in perquirenda divinorum operum ratione temere cogitatur, vigilatur improvide, studetur inaniter, et inutiliter laboratur. Haec divinarum actionum incomprehensibilis altitudo, humanae revera considerationis obtundit aciem, et perspicuum intelligentiae confundit aspectum erga coelestia pariter et terrena, cum viae Conditoris omnium sint adeo absconditae ac inexplorabiles in utrisque, quod omnino ignorantiae nubilo celantur mortalibus, et nunquam eis clarae cognitionis lumine innotescunt.

Qualis sit divina in Pontificum electione dispositio.

§ 1. Altum igitur et arcanum providentiae supernae consilium, opportuna iugiter erga fidelium Ecclesiam opportune prospiciens, mira in ipsa miro modo pro mutabilitate temporum operatur: et quia sibi praelatorum regimen est potissime necessarium, sine quo vix subsisteret inter saeculi tempestates, circa praefectionem ipsius praesulum et pastorum ostendit praecipue suae sapientiae magnitudinem et inscrutabilis beneplacitum voluntatis; ut quae in his sua profunda dispositione cum ratione, licet occulta, ordinat et consumat, sint nimirum hominibus in stuporem. Hinc evenit, quod in cathedra pastoralis, quae diversorum substitutione Pontificum varietatem per tempora suscipit personarum, interdum senes iunioribus, et iuvenes aliquando senioribus praeferuntur. Hinc evenit, quod ipsa nonnumquam illos, quos virtutes et scientia magis insigniunt, nonnumquam vero minus talibus insignitos assumit. Hinc etiam evenit, quod aliquando eam hi, de quibus minus creditur et speratur, ascendunt. Simile quo-

que in praeminenti Apostolorum principis Sede contingit, quod sedentibus in ea pro tempore cursum finientibus vitae suae, alii iuxta provisionem divinam, nutumque coelestem ad culmen apostolicum subrogantur, et suscitantur in Sede ipsa sacerdotes et ministri fideles, qui vigilant super gregem, et iuxta voluntatem Domini operentur. Digne igitur exclamatur: O supereminetia sapientiae Dei, quam profundae sunt cogitationes ipsius, quam sublime et occultum eius consilium, quam inexcussibilis sua dispensatio, et quam impenetrabilis suarum operationum abyssus!

§ 2. Sane felicitis recordationis Alexandro Papa praedecessore nostro octavo kalendas iunii, videlicet in festo beati Urbani Papae et martyris, de carnis nexibus liberato, et ad gloriam supernae patriae, sicut speramus, assumpto; ac eius corpore, post celebratas solemnes exequias, in Viterbiensi Ecclesia honorifice, prout decuit, tumulato, fratres nostri episcopi, presbyteri et diaconi cardinales mox pro eligendo successore simul convenerunt, affectus suos erigentes ad Deum, ut generali Ecclesiae viduae pastorem idoneum consueta misericordia largiretur. Invocata ergo Sancti Spiritus gratia, ut est moris, inceperunt protinus super electione Summi Pontificis diligentem habere tractatum. Et licet studiose institerint et studuerint instanter, ut cito consequeretur tantum negotium finem bonum, ac divinam clementiam devota et sedula supplicatione pulsaverint, ut illum, qui sibi esset acceptus, et quem apud se ad onus apostolicae servitutis elegerat, ac super cuius meritum considerationis suae radius quiescebat, populo suo in rectorem celeriter concedere dignaretur, fuit tamen eorum in hoc desiderium aliquandiu morae interventione suspensum, et ipsius consummatio negotii per alicuius temporis spatium retardata. Nam cum de summo et universali Praesule, de Patre Patrum, de Pastore Pa-

Dies obitus Alexandri PP.

Actum a cardinalibus de successore eligendo.

Electio retardata.